

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

První číslo
leden 2006

Vážení přátelé, děkujeme Vám za Vaši přízeň, kterou nám projevujete, a za spoustu krásných dopisů a připomínek, které nám pomáhají při tvorbě Občasníku. Pro tento rok přibyla spousta nových zájemců o Občasník, ale bohužel asi stejný počet odpadl. Buď na předplatné zapoměli nebo jim již informace, které zde uveřejňujeme, nic neříkají. Uvádíme to zde proto, že z tohoto důvodu necháváme úpravu Občasníku ve stejné podobě, a o tom, že by se v nejbližší době změnil na regulérní časopis, nemůže být zatím ani řeči.

Přejeme Vám do roku 2006 vše nejlepší, hodně božího požehnání a ať se Vám vše, co jste si pro tento rok předsevzali, vydaří.

Píší nám naši čtenáři

• ... V 1. čísle Občasníku z ledna 2005 psala čtenářka o svém rychlém uzdravení po gynekologické operaci pomocí léčivé kresby paní Brzobohaté a o kočička, která jí pomáhá léčit. A mně se také stala nádherná **příhoda, ve které hraje roli léčivá kresba a kočička.**

Koncem srpna jsem našla svoji kočičku Bětušku zalezlou ve skříňce, celý večer se nehýbala, nešla ani k jídlu a když jsem ji vzala do náruče, začala pronikavě křičet a v očích měla hrůzu. Druhý den veterinář zjistil, že má přeraženou páteř v místech, kde se napojují nohy, a ochrnutou část těla. Dostala prednison na zmírnění otoku a chirurg mi řekl, že se nedá nic dělat. Mícha nebyla úplně přerušena, takže byla naděje. Bětuška udělala pár kroků po pokoji a spadla. Ocásek jí zplihle visel a nemohla se sama vyprazdňovat. Dostávala projímadlo, moč jsem z ní 2x denně vymačkávala a ona vždy velmi křičela a bránila se. Každý den večer jsem ji přenesla na polštář a než usnula, položila jsem na ni ruku a modlila se. Tak ležela skoro tři neděle. Došlo jen k velmi malému zlepšení, že přešla z jedné místnosti do druhé a opět ulehla. Potom přišla na návštěvu sestra a poradila mi, abych zkusila léčivou kresbu. Podložila jsem pod Bětušku vedle sebe okopírované kresby z knížky „Duchovní příčiny nemocí“ - na zácpu, na pohybové ústrojí, na ledviny a Ježíše při léčení. V koutku duše mi hlodal strach, ale rozhodla jsem se, že se o ni budu starat, i kdyby zůstala nemocná. Nikdy bych jí nenechala dát smrtící injekci. Modlila jsem se za její uzdravení ne kvůli sobě, ale kvůli ní a věřila jsem, že to dokáže. Za tři dny začala chodit ven a sama na záchod. Začala být veselá a vydávala jásavé trylkové zvuky, vystrkovala zadeček a hrabala zadními nohama. Mazlila jsem se s ní, zvedala jí ocásek a otáčela jím. Tak probíhal každý večer. Ve dne, když jsem byla v práci, sama si lehala na kresbu, teď už jenom na Ježíše, a když byl čas jít spát, čekala na mém polštáři. Za další tři týdny se jí začal ocásek u kořene zvedat a po dalším týdnu už měla zvednutou i špičku ocásku. I u veterináře byli velmi udiveni.

Ale příběh měl ještě dohru. Najednou jsem si všimla, že už není tak veselá, že je špatná psychicky a má úplně holou špičku ocásku a na stehně holou kůži až do krve. U veterináře mi řekli, že si to udělala sama, že má trauma a z nervozity si vylízala srst. Mám ji pozorovat, může to být tím, že už si jí tolik nevšímám. Začala jsem se jí opět věnovat a během týdne už byla zase veselá a chloupky jí už narůstají. To zvířátko trpělo nedostatkem lásky. Naše pouto se upevnilo, Bětuška je neustále v mé blízkosti, vzhlíží ke mně moudrými očima a já bezpečně vím, že ten úraz se měl stát mně a ona mě zachránila.

Paní Brzobohatá, velmi Vám i Bohu děkuji za léčivé obrázky. Teď léčím sebe - alergickou vyrážku na krku a po třech přikládání kresby na alergii už skoro vymizela.

• ... Mám radost z knihy „**Láska muže a ženy**“ a za madonku, která je v knize. Mnohokrát jsem ji ofotila a dala maminkám, které chtěly a toužily otěhotnět, vysvětlila jim i to ostatní a teď už mám 5 fotografií miminek, co se narodila, a další jsou těhotné, modlím se k Matce a děkuji, a ty maminky také...

• ... Moc děkuji za Vaši osobní pomoc z Agape, které se nám dostává skrze **medailonek Panny Marie**. Kromě fyzicky bezproblémového těhotenství pevně věřím, že všechny děti jsou díky Vám a Vašemu štítu chráněny shora, nejen to v bříšku, protože jsou klidné a spokojené, a když zlobí, tak jsem si to spíše způsobila sama. Slovy nedovedu vyjádřit svůj vděk tvůrcům medailonku, Vám jako jeho zesilovatelům a všem duchovním pomocníkům shora. Když medailonek přiložím k bříšku a dám miminku „pohovořit si“ s jeho vyzařující energií, začne se živě, ale přítomně pohybovat. V duchu si představuji, že své děti, nyní hlavně to přicházející, propojují s energií Ježíše do srdce. Prožili jsme nádherný církevní křest a zplnění našeho sňatku. Zvláště naše malá se v kostele při obřadu cítila jako ryba ve vodě. (Je to úžasné, jak tahle malá, zrozená jako naše první pod ochranou medailonku respektuje již ve dvou letech vše duchovně vyzařující a jak sama duchovně vyzařuje. Ona je ztělesněním dobra, neustále nás hladí, i svoje panenky a vše, a když doma nastane nějaká z harmonie vybočující situace, začne o to víc vyzařovat lásku. Ona vládne láskou a spojuje otevřená srdce.) Byli jsme tam jenom my bez širší rodiny a svědčili nám svědkové druhého, cizího, páru (který měl obřad spolu s námi), ale opuštění jsme se necítili, neboť svoji rodinu jsme celou dobu cítili „nad sebou“. Znovu Vám musím poděkovat, že jste nám otevřel svět Ježíše, Marie, strážce koruny svatováclavské, všech světců a předků - naší novou rodinu. Je zvláštní, že energie od koruny svatováclavské a jejího strážce se mi zdá jiná než

klidná hřejivá povznášející energie Ježíše, Marie, světců a předků. Ježíšova je mi nejsilnější a nejvíce hřející. A energie koruny se mi zdá tak mohutná, jakoby elektrizující a ve vlnách přicházející, až výbojná, přitom však není „na zavolání“, ale cítím ji až s časovým odstupem, a to náhle, bez ohlášení. Chystá se zřejmě něco velkého ohledně koruny svatováclavské a jejích strážců. Také se mi zdá, že již cítím zvýšenou pomoc našich svatých patronů, jejichž jména jsme křtem přijali...

- ...Váš příspěvek v posledním Občasníku o p. Bedřichovi Kočím ma velmi nadchol. Pri jeho čítaní sa mi tlačili slzy do očí a prebiehali mnou jemné zimovriavky. Aká obrovská je milosť Božia, aká obrovská je láska Božia. Aké užasné je, že sa nájdu ľudia s takou hlbokou vierou a pokorou, ktorá im umožní liečiť. To všetko sa mi ozývalo v duši.

Veľmi dúfam, že sa Vám podarí vydať spomínané prednášky. Že nebudú problémy s autorskými právami ani s financiami....

- ...Mám všechny Vaše knihy. Teď čtu „Falzifikace a falzifikátoři českých dějin“ a jsem nadšená. Už chápu, proč jsme se ve škole učili jen suchá fakta, která mě ne bavila a nechtěla lézt do hlavy. Pamatuji si, že mně už jako dítěti vrtalo hlavou, kde vzal Mistr Jan Hus sílu nebát se a položit za Pravdu život. Dnes už to vím...

- ...Děkuji, že si mohu objednat další ročník Občasníku. Časopis přečtu vždy jedním dechem celý a mnohokrát se k něčemu dlouho vracím a přemýšlím o tom. Někdy mi příspěvek připadá jako odpověď na mou nevznesenou otázku... Pak že koincidence neexistují...Děkuji také za články Dr. Staňka ve Phoenixu, často kvalitu ostatních srovnávám s těmito a zjistila jsem, že začínám být velmi náročná...

- ...Děkuji za zaslání dalšího čísla Občasníku, vždy s ním v práci trávím polední pauzu, sedím v parku na lavičce, vyhřívám se na sluníčku a hltám informace...

Tentokrát musím reagovat, a to přímo na článek p. Červeného „Cestování“ v posledním čísle. Jeho slova v posledním odstavci o tom, že by se měl každý spolehnout na své vycit'ování, si totiž v plné kráse a síle uvědomuji celý měsíc září, a až tento týden mě slova „osvítilo“ v mé zanedbanosti. Častokrát jsem totiž intuitivně cítila, že buď cosi není v pořádku nebo předtuchu toho, jak se konkrétní situace bude vyvíjet. Jenže mé přání kolikrát bylo opačného rázu. Nebudu si vymýšlet, většinou šlo o vztahy a lásku... Pak mě stálo spoustu sil vypořádat se s tím, jak to dopadlo, protože ono to dopadlo přesně tak, jak jsem na začátku nebo v průběhu odcítila, ale myslela si, že jen trpím stíhomanem a na partnerovi (i potenciálním) vidím mouchy, nebo jej omlouvala, že to tak nemyslí a nebo jsem si říkala, že to vidím špatně...když partner říká, že to myslí upřímně... Ba ne, můj první dojem je ten správný a jediný a omlouvám se vši Boží Prozřetelnosti a všem těm bytůstkám, andělům a dalším, co mě asi provází životem, protože jsem si opět ověřila, že moje intuice je to jediné v životě, co mě nezklame, byť ten protějšek se tváří (a i já mám z jeho předchozího jednání dojem), že je charakter s velkým CH... ale možná jen do jeho úrovně pocitu čistého svědomí, že pro věc udělal vše. Větu o tom, že moje intuice je můj 100% spolehlivý průvodce životem, si recituji celý týden když jsem POCHOPILA, tak se mi strašně ulevilo.... a nyní jsem zjistila, že i Vy s tím máte takovou zkušenost.... Prosím neberte to tak, že mám radost, že jste si prožil nějakou krušnou záležitost, to určitě ne, ale Vaše zjištění mě ještě více povzbudilo, děkuji.

Další článek, který mě zaujal, byl o přednáškách Bedřicha Kočího. Tento článek výrazným způsobem (alespoň já to tak cítím) vybočuje z ostatních článků Občasníku - nevím, asi svou lidskostí a obyčejností, láskyplností.... Nejsou zde útoky na lidi jinak smýšlející nebo suchopárné odborné výrazy, je to prostě krásně čtivé a hlavně zajímavé a poučné a moc se těším, až vydáte soubor přednášek, ráda bych si je koupila a hlavně přečetla!

- ...Dovoluji si napsat pár slov k automatické kresbě, „Osobní analýze jemnohmotných těl“. Když se mi kresba dostala do rukou, měla jsem právě týden dovolené a celý jsem ho strávila ponořená v kresbě a přiložené knížce. Analýza je pro mě velkým přínosem, když vím, jak na tom jsem a na co se mám ve svém vývoji zaměřit. Ke kresbě a příručce se stále vracím a stále se dozvídám něco nového. Také s ní pracujeme na seminářích manželů Libánských. Škoda, že tyto kresby nejsou povinné pro některé profese, nebo se nepoužívají místo vizitek...

- ...Musím Vám do Agape poděkovat za zveřejnění příběhu paní Evy o jejích patáliích ohledně školy. Ten článek mi velmi pomohl, my jsme se dostali totiž do podobné situace. Kdybych to nečetla, tak bych jen nechápavě koukala, co se to děje. Do školy nastoupila před časem k synovi do třídy nová učitelka, která zpočátku pořád brečela a s nikým se ne bavila, a pak se náhle osmělila a začala rozvracet do té doby tvořivou atmosféru do trosek, útočit na každého, koho potkala, a navadět každého proti každému. To napětí bylo úplně cítit „ve vzduchu“. Obětí byl nejčastěji náš syn, a navíc ji posadili vedle něho (žákyni s nejhoršími výsledky vedle nejlepšího žáka, aby se zlepšila). Tato učitelka neměla úctu ani k lidem, ani ke stromu, i do toho musela kopat, ani k zařízení školy. Syn ztratil díky jejímu působení kamaráda ve třídě. Určitou dobu se při útocích ze strany navedených spolužáků syna zastával hoch ze starší třídy, který mu nedal ublížit, pak však i tento chlapec otočil. Podotýkám, že v našem případě šlo o soukromou školu, kterou jsme si těžce platili, takže jsem došla za ředitelkou a problém jí vylíčila, podala jsem jí svůj pohled na věc. Tato učitelka dle slov ředitelky sprostě nadávala uklížečkám, učitelkám. Do očí se mně ani údajně nikomu jinému nikdy nepodívala, nikdy nezdravila (a také mi ředitelka sdělila, že ta dívka nesnáší cizí doteky, například vzít za ruku apod.). Žákyně v tom uměla chodit, protože ze všeho vycházela jako nevinátko či největší chudáček a cíleně vyvolávala soucit ředitelky (které se za zády smála). Údajně prizvaný vědecký psycholog se údajně vyjádřil, že to nebohé dítě je třeba nechat osmělit, aby nebylo tak nebohé, a s tímto postojem se ředitelka zřejmě ztotožnila, ačkoliv konfliktů všeho typu v její třídě i mimo stále přibývalo (byla osmělená podle mého dojmu až dost, ovšem do destruktivní podoby). Ředitelka říkala, že tu věc nemůže nechat na matce té žákyně, ona ta maminka byla totiž na tom psychicky tak zle, že se bála i zazvonění telefonu. Bylo mi té její maminky líto.

Stále jsem doufala, že ředitelka přijde na to, jak situaci zlepšit, že třídní učitelka na příkaz ředitelky rázně individuálně zasáhne přímo proti této žákyni a přestane s monotónním ječením a poučováním o správném chování zatěžovat všechny děti. To se však nestalo, protože ona učitelka se vyjádřila, že přece ve třídě „nemá žádný problém“ (aby jí ředitelka nenařkla z neschopnosti). Děti byly ve třídě čtyři, a ani tento nízký počet nevedl k individuálnímu přístupu, ačkoliv byl neustále vedením školy zdůrazňován. Do té doby učení bylo sice vedeno klasickou nezáživnou a myšlení spoutávající formou, takzvaným bombardováním vjemů a drilováním, ale alespoň za pozitivní nálady, syn se vracel domů spokojen. (Po celou školní docházku do vzniku těchto problémů jsme byli v očích ředitelky rodiči nejlepšího a samostatného žáka s vynikajícím rodinným zázemím.) Když jsem uviděla a poukázala na neschopnost školy při řešení tohoto problému,

byla na nás uplatňována ze strany ředitelky (asi den po jejím odsouhlasení mého pohledu na situaci) náhlým obratem taktika nátlaku a snaha o poštvávání rodičů proti dítěti, syn byl nařknut z různých věcí (co je totální nesmysl). Místo toho, aby pádně a rázně zasáhla proti této destruktivně chovající se žákyni, žádala na mně, abych já pádně zasáhla proti synovi. Syn se totiž provinil velkým hříchem, protože ředitelce při výslechu sebejistě odpovídal a díval se zpříma, nesebepokáel se. Zjistili jsme tímto, co již jsme déle cítili - že ředitelka z touhy po naplnění tříd postupně větším a větším poklonkováním na všechny strany vnášela do školy čím dál větší a větší morální úpadek, neboť držela stále více ochrannou ruku nad rozvrácenými rodinami a žáky. Takže tato soukromá škola již je vlastně skoro takovou školou zvláštní, neboť je útočištěm těch, které jinde nechtějí, přičemž škola nemá schopnosti na to, aby tyto živly zvládla (nebyly tam vlastně žádné pozitivní učitelské vzory, které by mohly ty destruktivní vlivy neutralizovat. Mužské vzory chyběly, byli tam pouze dva učitelé, kteří za vzor mužství sloužit nemohou, a když přišel jednou pořádný mužský, za čtrnáct dní záhadně opět odcházel). Ředitelce jsem řekla, že stahují děti na domácí školu (abychom se rozkoukali, co dál), s čím ona „naštvaně souhlasila“. Takže jsme raději úplně odešli a našli si jednu malou školu, kde paní ředitelka umožnila ochotně domácí vzdělávání, a děti (první syn ve čtvrté a druhý syn v první třídě) si momentálně učíme sami s manželem. Tuto paní ředitelku zatím neznáme, ale jako jediná z několika okolních škol o nás projevila zájem a ochotně připravila osnovy individuálního vzdělávání. Také z ní vyzařovala životní i pedagogická zkušenost, jistý nadhled a zájem o své povolání a zájem o roli školy jako kulturního centra v obci. Při přezkoušení za první čtvrtletí mladšího syna, se kterým se toho moc nesvede, pokud není nakloněn pro to, co se po něm žádá, se vyjádřila o něm se smíchem jako o „notorickém kverulantovi a prudičovi“. Odmítl si s dětmi zapívat a nechtěl číst ze Slabikáře, že prý bude číst říkadla od Lady. Nakonec se domluvili na Budulínkovi. Nedovedu si představit, jak by podobnou situaci řešili v předchozí škole. Zákon toto domácí učení již umožňuje zcela bez problémů (teoreticky) na všech školách, alespoň od první do páté třídy. Je mnoho rodičů, které s tímto má vynikající zkušenosti, zvláště v případě nadaných nebo naopak postižených či nemocných dětí. Nemocný syn mimo jiné výhody není domácí školou tak unaven, což mu velmi fyzicky prospívá.

Ten přechod pro nás byl velmi těžkým obdobím (ale celou tu dobu jsem cítila nutnost a užitečnost toho všeho, vedení a utěšování „shora“). Do tohoto náročného období se navíc zamotali moji rodiče, kteří zřejmě tajně oné soukromé ředitelce namluvíli o nás další nesmysly, které se zrodily v jejich hlavách, aby na nás „správně zapůsobila“, když oni nejsou schopni. Začala totiž vzácně shodně najednou z obou stran padat naprosto stejná slova a totožně seřazené věty, posvěcené „autoritou“ té ředitelky, o tom, jaké máme zostalé děti, které nejsou schopny dojít si ani pro rohlik a zhroutit se za prvním rohem. Ředitelka neopomněla zopakovat po rodičích i tu pasáž, že máme zostalé dvouleté batole, že ho kazíme, protože je nezdravě závislé na matce, řekla doslova slovy mého otce, že „to je průser“. A že děti domácí školou připravíme o kolektiv a učitelské umění, což povede k jejich psychickému mrzáctví, a „co se v prvních letech života propásne, to už se nikdy nezachrání“. Ona i rodiče zřejmě čekali, že se po jejím projevu zhroutíme a okamžitě děti vrátíme do školní lavice. Oznámila nám totiž vítězoslavně, předtím, než začla svůj monolog: „sedněte si, to vás bude moc bolet, co vám teď řeknu“. Naše zhroucení se „překvapivě“ nekonalo, spíše jsme ředitelčino pedagogické sebevědomí svými protiargumenty tak rozhodali, že si místo pozdravu na rozloučení jenom tiše sedla. Petra H.

• Vážený pane Staňku, reaguji na článek, zveřejněný v 11. čísle Phoenixu s názvem „**Tachyony řadí**“ a dovoluji mi, abych na toto téma něco napsala ze svých osobních zkušeností. Odebírám Váš Občasník a přiznávám se, že se velmi dobře bavím nad Vaším ostrým jazyčkem a vlastním úsudkem, který statečně projevujete. Neříkám, že s Vámi vždycky na 100% souhlasím, ale Vaše ráznost se mi líbí, a z tohoto důvodu předpokládám, že mi porozumíte.

Měla jsem již dříve přečtenou a nastudovanou přístupnou odbornou literaturu o tachyonech, a článek ing. Míly Rejcklové ve Phoenixu mě zaskočil s tím, že si neumím vysvětlit, jak se tento typ energie dá uvěznit do hmoty a pomocí fyzických pomůcek může působit na hrubohmotné úrovni. Rozhodla jsem se, že to prozkoumám - osobní zkušenost je přece nejlepší. Když v dalším čísle vznikly pochybnosti na toto téma, vyložení mě to vyprovokovalo, a na poslední chvíli jsem se přihlásila na zájezd pořádaný paní Holíkovou na ostrov Ischia v Itálii. Stejně jsem potřebovala nabít baterky po tom divném létě a představa sluníčka a termálních bazénů se mi velice líbila.

Cestovní kancelář Boubelka plně odpovídala svému názvu. Paní H. vážila 2x tolik co já, předváděla se v bikinách, které sotva zakrývaly bradavky, a většina účastnic zájezdu měla nad 100 kg. Při seznamovacím večeru se předháněly, co všechno dělají: různé typy léčení, masáže, poradenství, cvičitelky jógy atd. - a všechny hodně nemocné.

Byly vyhlášeny povinné společné meditace ráno v 7 hod. Jestli něco opravdu nesnáším, tak jsou to právě takovéto aktivity, které vnímám jako velice škodlivé. Oznámila jsem, že jsem na dovolené, a tak brzy ráno nejlépe spím. To jsem rovnou mohla zůstat doma...

Ing. Rejcklová začala svoji přednášku řečnickou otázkou: Proč Bůh netrpí? Proč trpíme jenom my, lidé? Uměla bych jí odpovědět, ale očividně na žádnou odpověď nečekala a radovala se z toho, jak všem spadly čelisti. Řekla jsem si, že jí to nebudu kazit, je to ostatně její akce a je za to placená, a odešla jsem. A tak jsem se stala černou ovci.

Ostrov je nádherný a snad budu mít příležitost ho navštívit ještě jednou a plně si ho vychutnat po svém. Totální neschopnost organizace paní H. znemožnila všechno, a vyvrcholení bylo v pátek, kdy jsme byli všichni zatčeni, byly nám sebrány pasy, nesměli jsme opustit prostor hotelu a chodili jsme po jednom k výslechu, protože paní H. zapoměla na jednu základní slušnost: peníze, které od nás vbrala, použít na zaplacení poskytovaných služeb.

V ceně zájezdu bylo i léčení tachyony. Z mé strany to byl průzkum - jsem relativně zdravá po samouzdravujícím procesu. Po napojení do kokonu, kdy mi byly položeny dlaně na CD, pás na suchý zip spojen středem těla přes čáky a dán těžký pytlík na oči, jsem měla hodinu relaxovat - a nic... Uklízečky na sebe hulákaly, mlátily kýbly a smetáky, ve vedlejším pokoji řvala televize a blízko mě stále něco pípalo. Když jsem se ohrazovala, že mi ten hluk vadí, bylo mi doporučeno, že to mám nechat propustit a nevnímat si toho. Bohužel to nedokážu. Takováto kakofonie je likvidační vibrace, která která narušuje moje jemnomotná těla obzvlášť při relaxaci. Když jsem se potom ptala, co bylo to půlhodinové pípání mně u ucha, tak jsem se dozvěděla, že paní ing. si vybírala schránku mobilu!!! To je péče o pacienta, že?

V ten dotyčný krizový pátek ing. Rejcklová prohlásila, že každý je tím, co říká, a výhrůžně se po nás podívala. Tím chtěla říct, že pokud bude někdo mít odvalu prohlásit o p.H., že je podvodnice, sám tím podvodníkem vlastně je. Všichni byli vystrašení a najednou i věděli, kde má černá ovce pokoj. Nerozváděla jsem to s nimi, spíš jsme probírali různá setkání s energiemi atd. V každém případě jsem se nenudila.

Naštěstí tento průvih zastřešila cestovka Petratour, která nás dopravila zpátky do republiky. Byla to vyložení mezinárodní ostuda a jejich delegátka se skoro zhroutila, protože něco takového ještě nikdy nezažila. Jediný, kdo zůstal nad věcí, byla paní H., která jako organizátor duchovního setkání prohlásila, že si takto rozvazuje karmické uzly...

Recenze knih

- Zasilám knihu „Když se zlé věci stávají dobrým lidem“ od rabína Harolda H. Kushnera s prosbou o recenzi.

Je to vynikající kniha moudrého člověka, kterému zemřel 14 letý syn na dědičnou chorobu. Je opřena o biblické příběhy a klade tam logické otázky v konfrontaci s biblickými a současnými ději. Aby čtenáři pochopili knihu a odpověď, dává v potaz tři principy, kterým by mnozí čtenáři rádi věřili:

1. Bůh je všemohoucí a způsobuje všechno, co se na světě děje. Bez Jeho vůle se nestane nic!
2. Bůh je spravedlivý a stará se, aby lidé dostali to, co si zaslouží, proto se dobrým lidem daří a zlí jsou potrestáni.

3. Job (a jiní trpící) je dobrý člověk.

Podle rabína by tedy nemohl trpět, (i mnozí jiní), což předchází dvě premisy vyvrací. Rabín dochází tedy k závěru podle názvu poslední kapitoly, že Bůh nemůže udělat všechno! A hned dokládá možnostmi modlitby a příčinami jejich bezvýslednosti.

1. Nedostal jsi, za co ses modlil, protože sis to nezasloužil.
2. Nedostal jsi, za co ses modlil, protože se nemodlil dost usilovně.
3. Nedostal jsi, za co ses modlil, protože Bůh ví lépe, co je pro tebe dobré.
4. Nedostal jsi, za co ses modlil, protože modlitba někoho jiného za opačnou věc byla silnější.
5. Nedostal jsi, za co ses modlil, protože modlitba je podvod. Bůh ji neslyší.
6. Nedostal jsi, za co ses modlil, protože Bůh neexistuje.

Podle této logiky má být Bůh sluhou člověka nebo neexistuje. (Nebo ať neexistuje.) Proto Bůh poslal Ježíše, aby hledajícímu odpověď řekl: Bez Boha ani vlas z hlavy nespadne. Bůh je hospodář a člověk sluha. Posuzování věcí pozemských jako dobré a zlé je znakem pádu od Boha. Vše stvořené je jen dobré, protože existence daného je vůlí boží.

Člověk se stává synem božím (sluhou na vinici), když akceptuje bez reptání a výčitek cokoliv včetně nespravedlivého kříže. Jen tím totiž prokáže, že Bohu dává přednost přede vším. Jakmile pak odloží tělo, (umře), jen za toto mu vrátí Bůh jako absolutní spravedlnost odpovídající dar - možnost spatřit jej v plném rozsahu a Jeho dokonalé dílo, tj. život věčný. Vstoupí do dimenze zlatého světla, tj. království Ježíšova. Proto je Ježíš vysvoboditel ze zajetí duší ve hmotě a lze jej následovat jen jeho cestou, cestou přijetí čehokoliv, je-li to nutné pro to, aby svědomí zůstalo čisté. Smysl lidského života není v užívání příjemného, ale v poznání Boha skrze události, nás obklopující. (Viz: Blahoslavení čistého srdce, neboť Živého Boha viděti budou! Poté, co pochopí Ježíše.) Kdo se za něco hmotného modlí, nepochopil nic! Modlitbou lze jen děkovat za dobré i „zlé“ a prosit za lepší vnitřní zření Všemohoucího. Každý může být buď služebníkem sebe, (svých přání ve smyslu sněz jablko, budeš bůh) nebo Stvořitelem. (Kněží jsou služebníky církve, nikoliv boží, kteráž je ovšem také užitečná.) Kdo tento princip nepochopil, musí stále zpět do této hmotné dimenze, neboli se reinkarnovat. (Milost reparátu života.) Kdo skutečně Ježíše následuje, již se zde, v hmotné dimenzi strádání, nenarodí. Tuto tečku rabín (a mnozí) nepochopil, proto bude do konce světa bádát, sice moudře, ale bez výsledku, proč jej Bůh neposlouchá, proč dopustil Osvětim a zda vůbec je!

Pro pochopení absolutně dokonalé božské spravedlnosti v hmotné dimenzi je příhodné srovnání se stavem mořské hladiny. Z hlediska věčnosti je to dokonale vyrovnaná hladina, která se však prakticky nevyskytuje, protože člověk a jiní lidé ji svou vlastní vůlí a činností ovlivňují. Proto aktuálně se projevuje ve vlnách, větších či menších. Vlna znamená, že v konkrétním čase může být člověk „nahore“, tzn. dostává více, než si zaslouží, jindy dole, tzn. jakoby se mu nevrací to dobré, co koná. Z dlouhodobého hlediska však zůstává ona neúprosná a absolutní dokonalá hladina jako střed. Od toho lidová přísloví, jako „jednou nahore, podruhé dole“ nebo biblických sedm let tučných a hladových. Ale také „když je nouze nejvyšší, pomoc boží nejbližší“ neboli očekávání zvratu. (Jako signalizace zvrátů v I tingu.) „Vlnění“ božské spravedlnosti je nejen v průběhu lidského života, ale i v inkarnacích, jednou jsi do bohaté rodiny a zdravý a nadaný, příště naopak! Viz žebrák Lazar v evangeliu a žiznící boháč v záhrobí. A Bůh „řiká“ žiznícímu boháčovi: Což jsi neviděl za života onoho žiznícího a hladového u svých dveří?

Proto ono zdánlivé „vlnění“ božské spravedlnosti má svůj smysl z hlediska věčnosti, a nemají pravdu oni, kteří tvrdí: Kdyby byl Bůh, tak by se to či ono nemohlo dít! Právě proto, že je, tak se tak děje a je to dokonalé z hlediska věčnosti! Duchovní člověk, tj. moudrý z hlediska věčnosti, proto dává, když se mu daří, je na vrcholu vlny a nereptá, ale očekává zvrát, když je dole.

- Zasilám k posouzení knihu **Gizela Weigl, Franz Wenzel „Karma, smrt a umírání“**. Prosím o Váš názor na realnost popsaného.

Kniha je velmi instruktivní a opírá se o zážitky více lidí s vhladem do astrální dimenze. Popsané se v hlavních rysech shoduje s mými poznatky a zážitky. Osobně bych ji však cítil ve směru astrálního a záhrobního omezení, kde duchovní rozměr je jen naznačen. Celkově je však velmi poučná a reálná.

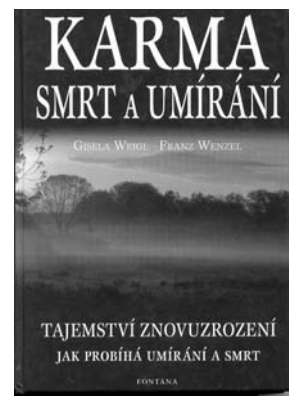
- Zasilám k posouzení knihu **ze školení duchovních zákonů podle výkladů Saint Germaina se 33 přednáškami**. Obsah má být vstupem do duchovní éry lidstva, jejichž řídicím duchem má být hrabě Saint Germain, žijící již několik století a stále měnící svou identitu.

Kniha je „biblí“ jásemistů. Učení je založeno na poznání, že podstata světa je skryta v sebepoznání objektivní existence, vyjádřené magickým výrokem „já jsem“. Z objektivního poznání vlastní existence a vlastní vůle je odvozeno, že vše pozorované se vlastně odehrává v mém duchu a já si vlastně mohu za to, co žiji. Co nevímám vlastně neexistuje. Můj duch je vlastně tvořitelem, tedy bohem. Mohu všechno, jen musím vědět, jak na to. A to je obsahem „přednášek“. A tak se dovídáme, že:

JÁ JSEM MOCNÁ BOŽÍ PŘÍTOMNOST.

(Podle mne však: můj duch, usiluje-li, může stále vycitovat boží přítomnost.)

JÁ UZNÁVÁM JEN BOHA, KTERÝ SE VE VŠEM V MÉM ŽIVOTĚ PROJEVUJE JAKO DOKONALOST.

(Bůh nepotřebuje uznávat dokonalost ode mne, je dokonalý beze slov.)

JÁ MÁM SCHOPNOST TOTO VYKONAT.

(V člověku jsou skutečně ukryty nevidané schopnosti a má je objevit. Ale vykonat je může pouze s pomocí boží neboli na základě karmického učebního procesu. Kdo chce vykonávat bez boží pomoci, podobá se Vaškovi, praskajícímu bičem na hnoji a poroučejícímu větru, dešti. Naši předkové objevili tuto realitu příslovím: bez božského požehnání marné lidské namáhání.)

JÁ JSEM TA BOŽSKÁ PŘÍTOMNOST, KTERÁ V TOBĚ TVOŘÍ ZDRAVÍ.

(Ano, jedině živý Bůh dává zdraví. Necítí-li se člověk zdrav, má se ptát, co mu tím Bůh sděluje. Obvykle se člověk odchýlí od úkolu, pro který je v těle.)

JÁ JSEM TA NEJVYŠŠÍ MOC - TO TVOŘÍCÍ BOŽSTVÍ.

(Omyl, já jsem odpovědný za část moci k tvoření, mně svěřené, ze které budu skládat účty. Vše, co vytvořím v rozporu s Vůlí, bude podle Spravedlnosti použito proti mně.)

JÁ JSEM DOKONALOST A ZDRAVÍ, KTERÉ SE PROJEVUJE V KAŽDÉM ORGÁNU MÉHO TĚLA.

(Nikoliv však za situace, kdy v životě jedná podle své vůle, nikoliv podle karmického zadání. Tisíckrát denně může svévolník vyzývat Dokonalost, aby se vyjevila ve stavu jeho orgánů, a nestane se. A naopak. Kdo jedná podle nejlepšího svědomí a ve stálém úsilí o hlubší poznání Vůle, nemusí o zdraví svých orgánů prosit a ono se stane realitou.)

JÁ JSEM BŮH VE VÁS.

(Vědomí člověka má schopnost přímého vnímání Boha, usiluje-li, ale Bohem není. Zde je kořen zavádění jásemistů. Bůh sice může skrze ducha člověka „svítit“, ale to neznamená, že člověk je ten zdroj. Egocentrický způsob myšlení jásemistů nejlépe vyjádří příměr s teorií relativity. Aplikujeme-li teorii relativity tak, jako ten, který tvrdí, že je jedno, jestli se vesmír točí kolem země nebo je země letícím balvanem ve vesmíru, tak jsme ve způsobu myšlení těch, kteří nalezli Boha v člověku. Není to jedno. Jde o buď, a nebo! Buď objektivní Bůh, podstata světa, nebo člověk, který se cítí Bohem. Že by po sněžení jablka ze stromu poznání v ráji? Pojez a sám budeš Bohem!)

JÁ JSEM TO ČIRÉ ZJEVENÍ VŠEHO, CO SI PŘEJI VĚDĚT.

(Uvědomuje možnosti v pokroku poznání.)

JÁ JSEM VĚDOMÍ.

(Konečně čistá pravda.)

NENÍ NIC SKRYTÉHO, CO BY SE MI NEVYJEVILO.

(Kromě Boha ovšem.)

JÁ JSEM TEN ČIRÝ DUCH BOŽÍ.

(Musím usilovat, aby skrze mne působil.)

Zato všechno, co se týká „výkladů“ výroků Ježíše, je ujeté. „Ujetost“ je v tom, že jásemisté nepochopili, že v okamžicích, kdy Ježíš používá „já jsem“ mluví z kosmického principu Krista, jako originální mluvčí světelné bytosti, (z pramoudrosti), nikoliv jako člověk Ježíš. Z antické moudrosti: Co je dovoleno pánovi, není dovoleno volovi!

Kořen druhé ujetosti vychází z toho, že nepochopili princip sebeobětování Ježíšova, jako vzoru pro sebeobětování člověka ve prospěch druhých, zejména slabých a nevspěšných. Tímto sebeobětováním křesťan kompenzuje své chyby, aby před věčností převážily klady a byla mu dána možnost dalšího záhrobního života-očistce. Jásemisté pochopili Ježíše jako jogína, křesťanství jako pokroucenou jógu. Přitom jásemizmus je moudrost šesté čakry, křesťanství sedmé. V knize je celkem 274 jásemizmů, z nichž všechny slouží k zamýšlení, k prohloubení sebepoznání svých možností. Některé však jsou zavádějící. Pokud by čtenář ustrnul na této úrovni, bude si na smrtelné posteli opakovat JÁ JSEM ZDRAV A NESMRTELNÝ, JAKO SAINT GERMAIN, ale tím se právě přesvědčí o rozdílu objektivního Boha a jeho vůle, a Boha v sobě a svojí vůle, neboť jediné co zůstane Pravdou z „já jsem“ bude: JÁ JSEM SE POSR...!

Pro duchovně usilujícího je však nepochybně užitečné se s učením jásemistů seznámit. Prohlédnutím jeho podstaty poskočí duch kupředu.

• Posílám na posouzení knihu „**Kontakty s vesmírem**“ Antonína Rýgla. Jelikož se také zabývá pohledem na české dějiny, a to z trochu jiného úhlu pohledu podobně jako vy v knize „Falzifikace a falzifikátoři českých dějin“, moc by mě zajímal váš názor.

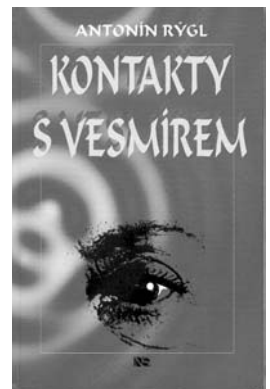
Kniha vypadá na první pohled velmi zajímavě - na zadní straně obálky je napsána upoutávka: „Víte, kdo zavraždil Svatého Václava?; Proč musela být uškrcena Svatá Ludmila?; Co přinesli věrozvěsti Konstantin a Metoděj?;... Kudy přišli Čechové do Čech? Nevíte! Protože všechno bylo jinak“. Autorovi knihy jsou prý „Vyšší Vůli“ umožňovány vstupy do časoprostorů, kde na vlastní oči vidí avizované skutečnosti...

To, co se děje p. Rýglovi, je však ve skutečnosti jen „obyčejné“ astrální cestování, kdy se člověk dostává pouze do rovin, do kterých dospělo jeho vlastní duchovní vědomí. Nemůžeme proto tedy čekat od někoho hmotně zaměřeného, že mu bude povolen nějaký extra vstup k informacím, uložených v Akašické kronice. P. Rýgl a lidé mu podobní tedy odchytávají jen odrazy skutečnosti a jejich vlastní podvědomí si je převede na realitu, kterou sami žijí, tj. záblesky skutečnosti aplikují na způsob života jim vlastní. (Těžko lze např. předpokládat, že kněžna Libuše hovoří vulgárně a používá při tom stejné výrazy jako dnešní mládež.) Jejich ego má přitom pocit velké důležitosti a tzv. vyvolenosti a toto „viděné“ situace zkrusluje ještě víc.

Už jednou jsme na stránkách Občasníku vyjadřovali názor nad podobnou knihou. Byla to „Nová cesta poznání“ od M. Vaneka. Tomuto autorovi jsou zase prostřednictvím „chlapců“ (prý duchovních bytostí) sdělovány odpovědi na různorodé otázky. Jejich odpovědi se vydávají za duchovní a často jsou velmi dobré. Někdy se však jen za dobré přetvářejí a často jsou to úplně nesmysly. Je to proto, že Vanek, stejně jako Rýgl, se svojí úrovní duchovního vědomí může propojit pouze do rovin, kam sám dospěl, a kde existují odpovídající bytosti, kterým je opět povolen přístup jen k „odpovídajícím“ informacím.

Kniha „Kontakty s vesmírem“ se sice dá přečíst, ale spíše bych ji bral jako grotesku nebo parodii na skutečně mimosmyslové vnímání. Často jsem se i zasmál, ale v okamžiku, kdy jsem si uvědomil, že to autor myslí vážně, smích mě ihned přešel. Myslím si, že většinu lidí, kteří se na duchovní cestu teprve dávají a jsou schopni uvěřit čemukoliv, co má jen trochu nádech nadpřirozena, totálně zblbne, ty, co jsou o trochu dál, zase pobouří.

Pokud jsem však autorův úmysl pochopil špatně a kniha je opravdu pouze parodií, na dálku se mu hluboce omlouvám. A. Červený

Z naší práce

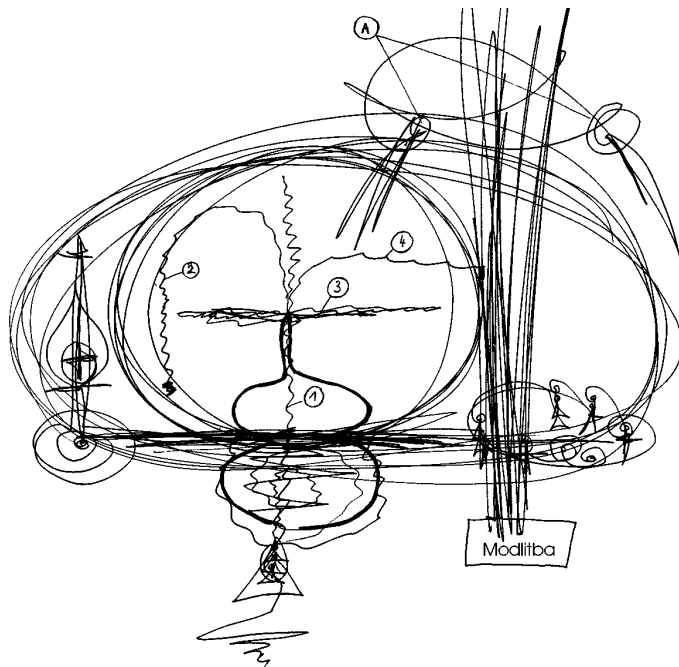
Síla modlitby

Nedávno nás požádala paní, abychom jí vyhotovili kresbu a určili tak, v jakých rovinách se její maminka po smrti sebevraždou pohybuje. Velmi se totiž trápila vědomím, že duše lidí, kteří takto odejdou ze světa, dlouho nenaleznou klid a že se zmateně pohybují v rovinách spjatých s rovinami hmotnými. Proto se za maminku usilovně s celou rodinou modlila, nechala za ni sloužit mši, ale stále si nebyla jista, zda toto bylo dostatečné.

Z kresby je patrné, jakou sílu má modlitba. Duše dotyčné paní byla již opravdu pozvednuta do 1. astrální roviny a je doprovázena dvěma andělskými bytostmi (A). Zcela určitě na tom má zásadní podíl modlitba za její duši i zádušní mše, neboť sama by to určitě nezvládla - viz odklon k egu (2), blok k duchovní rovině mezi 6. a 7. čakrou (3). Duše této paní tedy již bezcílne netápe v hmotných rovinách.

Do další inkarnace si však s sebou ponese karmu v tělesném vědomí (1), což je následek jejího neuváženého činu.

J. Brzobohatá

Otázky a odpovědi

• **Otázka: Výklad snu:** *Zdálo se mi, že jsem zavřena v nějaké místnosti či kobce se zamřížovaným oknem. V tom na mne někdo zavolal jakýsi příkaz. V té osobě jsem rozpoznala Adolfa Hitlera. Já ale neuposlechla, ignorovala jej. Uvědomovala jsem si, že mě to neuposlechnutí bude stát život. V duchu jsem viděla, jak mi ke spánku přikládá pistoli a cítila její ledovou hlaveň. Pak jsem si představovala, jaké to asi je takhle zemřít. Zrovna příjemně mi nebylo, řekla bych, že jsem dostala pěkný strach. Pak Hitler skutečně přišel, ale nezabil mě, jen jsem se mu musela tělesně odevzdat. Zajímavé je, že jsem necítila ani lásku, ani odpor, jen jsem cítila, že to musí být, že tím částečně převezmu to špatné z něho, aby ten jeho boží trest nebyl tak veliký. Já vím, zní to dost podivně a mě samotné po probuzení nebylo zrovna dobře, ale tak jsem to v tom snu vnímala. Navíc se mi o Hitlerovi nikdy nezdálo. Myslíte, že to má něco společného s tím, co se teď děje? Nemám z toho vůbec dobrý pocit. Nikdy jsem se o vůdce osobu nezajímala.*

Odpověď: Váš sen je alegorickým vyjádřením stavů podvědomí, které žijete. Cítíte se spoutána společností a partnerem, který je autoritářský a vynucuje si poslušnost. Máte z něj podvědomý strach. Vykupujete jej sexualitou, která je však pouze povrchní, nemá citový a duchovní rozměr. Snažíte se jí jej zachránit od většího propadu do úpadku a obětováváte se pro něj. Tento stav Vám příliš nevyhovuje, respektive přestává Vašemu podvědomí stačit. S tím, co se dnes děje, to má společné to, že manžel negativitě společnosti příliš propadá, že nemáte dobrý pocit z celkového vývoje. Hitler je zosobnění autoritářství, vnucených názorů, neberoucích ohled na komunikaci a dialog. Trpíte nedostatkem komunikace s manželem a okolím, jehož jednou příčinou je Vaše malá otevřenost. Řekněte jasně svůj názor na věci, nepodceňujte se. Snem Vám Vaše vedení dává na vědomí, že od nynějška již nemáte přejímat pasivně spoluvinu, ale změnit komunikaci názory manžela a okolí. Vaše jsou správnější a nebojte se kvůli nim materiálních škod. Nebo utrpíte škodu na duši. Pryč s Hitlerem v okolí, zdvíhnete hlavu a sebevědomí vyjádřením vlastního názoru! J. Staněk

• **Z dopisu:** *Vaši knížku Falzifikace jsem přečetl již několikrát. Pomáhá mi při uvědomování si významných osobností našich dějin. Omlouvám se, ale zapochyboval jsem o správnosti vašeho sdělení ohledně paládia po návštěvě Staré Boleslavi. Počkal jsem si na otevření kostela Panny Marie, kde prováděl mladý student archeologie. Sedl jsem si k němu a povídali jsme si. Podle jeho sdělení paládium měla dostat babička Ludmila od Metoděje při křtu. Mělo být částí křtitelnice z Velehradu. Je z korintské mědi. Byzantské město, jež vyhořelo, a spojily se zde zlato, stříbro a měď v jeden celek. Václav jej nosil při sobě. Po zabití Václava jeho sluha Podiven sejmě paládium a prchá, je dostižen a oběšen vrahy Václava. Paládium vyorá jistý rolník, donese ho do kostela Kosmy a Damiána, kde je uschováno. Ráno zjistí, že paládium se ztratilo a je opět nalezeno na místě, co jej nalezl oráč. Stalo se to opakovaně, že si řekli, že je to přání, aby na místě byl postaven chrám k uchování tohoto obrazu. Říkal jsem studentovi, že mám informace, že mělo být zhotoveno v Sázavském klášteře mnichem. Máme tady paládia dvě, jedno se ukazuje, druhé je uschováno. Je možné, že to druhé dělali na Sázavě. Chybí na něm prvek Byzance, jak mi řekla jedna známá.*

Odpověď: Staroboleslavskou legendu o paládiu znám, a je to ta, kterou předkládá katolická církev. Jestli jsou dvě paládia nevím, ale to hlavní podle radiouhlíkové metody zjišťování stáří pochází z 11. nebo 12. století. Sluha Podiven podle druhé legendy byl osobní strážce rytíř Podiven, který u vraždy nebyl. Když se o ní dověděl, vnikl po určité době do domu zrádce Hněvsa a zabil jej. Za to byl popraven. Postava Podivena se nevyskytuje v jiných zdrojích než legendách a považuje se za nedoloženou. A nyní k logice tohoto podání. Proč by sluha prchal s paládiem a ukrýval ho? (Leda že by vrazi ničili vše od Metoděje!!!) Jakou cenu má paládium z dobitého a vyhořelého byzantského města, vždyť to je štít k neporazitelnosti!!! (Leda že by pocházelo z kořisti při dobití Velehradu a Metodějova hrobu při dobývání Moravy Boleslavem I. nebo II. a bylo tajně přivezeno z křtitelnice, kde byl Václav pokřtěn? A to muselo být zatajeno, tak byla vymyšlena vyhovující legenda. A pozor!!! V jednom královském listě je Staré město nazýváno "starým antickým městem") Co když je poslední opat Božetěch jen opravil a z této opravy byl stanoven původ? A další logický lapsus. Jakou sílu by mělo paládium, kterou má kníže na sobě, a je zabít!!!!

Závěrem: Celé dějiny a zdůvodnění dějů té doby je tak zmatené, že se vnučuje intuitivní pohled, že se jedná o kamufláž, zakrývající tajemství našich nejstarších dějin. Kamufláže jsou typické pro politiku každé doby a mají svá pravidla. Podle Kosmových anagramů (František Borák) a v duchu a podle logiky těchto pravidel, podle celkového obrazu a smyslu našich dějin jsem falzifikace napsal. Mají sloužit k zamyšlení, a já si myslím, že se jednou vynoří skutečné dějiny a že se nebudou příliš lišit od toho, co je v knize. J. Staněk

• *Z dopisu: ...V r. 1999 jsem byla vyčerpaná až k úplnému zhroutilí, po špatném partnerském vztahu a náročné práci v nemocnici jako zdravotní sestry u lůžka nemocného na odd. žloutenek, kde snad 90% pacientů byli narkomani, se kterými bylo nesmírně obtížné pracovat. V té době jsem se setkala s tzv. Vesmírnými lidmi - přednášky, knihy, skripta, a to byla moje záhuba. Odešla jsem dříve do důchodu a svěřila se do rukou kinezioložce, která byla rovněž nakloněna této skupině. Já jsem se jim tehdy velmi otevřela, a to bylo moje neštěstí. Brzy v malém obchůdku mi partnerská dvojice posílala opakovaně neuvěřitelnou palbu žlutých malých blesků z jejich očí do mých, začali mě pronásledovat aj. V té době jsem se otevřela prostřednictvím výše uvedené „duchovní“ cesty nízkému astrálnímu světu, a tak jsem brzy zažívala různá poškození na svém těle. Nevěděla jsem, co se se mnou děje. Nepochopila jsem, že jsem se dostala do vážných problémů.*

Nedávno mi bylo jednou jasnovidnou paní sděleno, že jsou na mě napojeny tři bytosti z nízkých úrovní a nízkých pudů, které mě energeticky odsávají. Tyto bytosti se mnou provádějí mně již známé mnohahodinové kejkle, aby se mne snažily zase o kousek více zmocnit. Zpravidla se mě zmocňují v noci, kdy jsem vyčerpaná a marně si snažím přivodit spánek. V minulých dnech mne dovedly k max. vyčerpanosti, kdy mne v noci zcela ovládly zase v andělském přestrojení...

...Již několikrát jsem se na Vás obracela ve svém nezměrném zoufalství s naléhavou prosbou o účinnou pomoc, ale vy jste mne vždy odkázala na modlitby a poslala energetickou kresbu Ježíše při uzdravování...

Nyní jsem se dostala k jednomu léčiteli a astrologovi panu H., který na mě vše viděl, aniž jsem mu musela cokoli vypovídat. Přijala jsem od něj posvěcené posilující léky, elixír a olejíček, a ujistil mě, že po posílení mého organismu astrální útoky ustoupí...

Odpověď: Je mi moc líto, že jste se dostala do stavu, který popisujete, a věřím, že péče u p. H. povede k úspěchu. Píšete, že jsem vás pouze odkázala na modlitby a na vyzářování Ježíše Krista (z kresby). Z mého pohledu je to však to nejvyšší, co jsem vám mohla v tomto stavu poradit a ani teď bych vám nenapsala nic jiného. Pokud se člověk plně otevře vyzářování Ježíše a podpoří jej vroucí modlitbou, dostane se mu z duchovních sfér takový proud světla a energie, který nemůže žádná astrální bytost ani negativní struktura vydržet a sama se od člověka odpoutá... Jana Brzobohatá

• *....Setkal jsem se učením MEDYNAMISU, kde se udává, že využití schopnosti léčitele (působícího na energetické úrovni) nebo lékaře (působícího fyzicky - chirurgicky, chemicky) je proti vesmírným zákonům, neboť to je zásah zvenčí, který narušuje dílo Stvořitele, a schopnost samoregenerace lidského těla pomocí vlastní, tzv. primární duše je neomezená...*

Odpověď: To, co píšete o učení Medynamisu, je zčásti pravda. Veškeré nemoci mají duševní nebo duchovní podklad, a proto je třeba k nim takto přistupovat. Vždy je třeba se zamyslet, proč nemoc přišla, co člověk dělá chybně, resp. které kroky jej přivedly k onemocnění. Na druhé straně je naprostý nesmysl tvrdit, že se člověk musí spolehnout pouze na schopnost samoregenerace lidského těla a návštěvou lékaře či léčitele nenarušovat dílo Stvořitele. To zní až příliš sektářsky a ani snad nemá smysl rozepisovat se proč. Ostatně chtěl bych vidět přednášejícího Medynamisu jak si např. zlomí nohu a nepůjde si ji nechat zasádrovat či zoperovat v případě těžké zlomeniny... A. Červený

• *Z dopisu: Nastěhovala jsem se do bytu, kde jsem začala pocítovat, že zde nejsme sami. V noci jsem viděla průhledné bytosti, až to došlo tak daleko, že jsem se bála usnout. Od místních jsem se dověděla, že se zde po 48. roce stala hrůzná vražda a sebevražda, která byla „podivně“ vyšetřena „bezpečností“. Můj názor je takový, že velkou zásluhu v celé této ošklivé události hrála nenávist a nepřejícnost místních lidí. Právě Vy, pane Staňku, jste mi po telefonu udělal ve věci více jasno a patří Vám dík, že mohu v noci klidně spát. Poradil jste mi pomodlit se za připoutané duchy, účastníky tragédie, a nechat za ně sloužit zádušní mši. Pak již, před svátky Všech svatých, byly zážitky již jiné, barvitější. Objevovali se mi květy a krásné svítící oči, i dětské hračky. Můj muž ateista přišel s teorií halucinace. Když jsem se tehdy rozhodla, nechat za paní H. sloužit zádušní mši, u nás není možné jinou než katolickou. K mému překvapení byl zdejší farář ochoten zádušní mši provést, ač se za ním dostavili místní „věřící“, aby ho od sloužení mše odradili. Poprvé jsem se zúčastnila katolické mše. Jsem vděčná, že mše mohla proběhnout, a zúčastnili se jí lidé, kteří paní H. nepovažují za vražedkyni a dobře na ni vzpomínají. Pan farář vedl celou mši v duchu odpuštění a smíření. Myslím, že není důležité, zda s jeho názory souhlasím či nikoliv, ale jedna myšlenka mě zaujala. Pan farář se vyjádřil asi takto: My lidé jsme schopni říci si: Odpusť, promiň, odpouštím ti, ale samotné odpuštění a smíření s věcmi minulými je jen a jen věcí Boha. Já to vidím asi takto: Přece je na nás, abychom dokázali odpustit druhým a sobě, a zbavili se tak nenávisti, která je tak destruktivní. Velice mne názor pana faráře zarazil. Je to další z řady alibistických přání? Pochopila jsem, že řada dogmat katolického učení je církvi účelově do víry včleněna, ale proč tato myšlenka? Přece myšlenka na zbavení se odpovědnosti za odpuštění může vést k nezodpovědnému zlému jednání? Vy, pane Staňku, se svým pohledem na život a katolickou církev byste mi mohli odpovět.*

Odpověď: Existuje objektivní Bůh, bez jehož vůle se nic nestane, ani odpuštění čehokoliv komukoliv. Ale určitou „pravomoc“ nám světil. Je to právo odpustit komukoliv, kdo se proti nám osobně prohřešil. Pravomoc v této věci je tak silná, že ji i On respektuje. Navíc k odpouštějícímu jiným se On sám obrací s tváří odpuštění, pokud je to „trochu možné“. V daném případě šlo však o dvě věci trochu jiné. První, že byla provedena zádušní mše, tj. obřad, který duše zemřelých odvádí z tohoto světa do světa zemřelých, neboli osvobodil připoutanou duši z místa zločinu, které páli a neuhasíná. Dal jí šanci v očistci a pak ke znovunarození, reparátu života. Tím se obsedlé místo očistilo, negativní energie zmizely a objevila se nová „sadba“, květy a krásné oči. Druhou, že ji na cestu záhrobím „nabil“ pozitivní energii na ní myslících lidí, zesílenou ještě „kontextem Boha“. Těch, kteří se mše zúčastnili. U duše zemřelé oživil naději v konečné odpuštění, které je jen u Boha. Porušila (zřejmě) jeho příkaz: Nezapínejš, takže nikdo jiný než Bůh ji nemá pravomoc odpustit. Souhlasím se slovy faráře a myslím si, že to není od něj alibismus, ale pouze poznání hranic svých „pravomocí“. Někteří katolíci věřící ještě žijí v bláhové domněnce, že farář „z titulu funkce“ odpouští hříchy. To jste možná od nich nevědomky převzala. On jen dává příslib a měl by napomáhat, aby proces vyrovnání s Absolutním proběhl pro dotyčného dobře. Ještě horší věřící si chtějí hrát na soudce, to byli ti, kteří úmyslně zádušní mše faráři rozmlouvali. J. Staněk

• ...Mám velké štěstí, že jsem si v sobě zachovala potřebu pomáhat druhým. Ne, že by nás nebylo hodně, ale mám pocit, že v porovnání s těmi, kteří tu potřebu nemají, je nás žalostně málo. Byla bych velice ráda, kdybyste se v Občasníku mohli rozepsat na **téma charita**. Moc by mne zajímalo, jak přistupujete k nejrůznějším sbírkám a nadacím. Přiznávám, že jsem na tomto poli poněkud ztracená. Za celý můj život mi bylo již tolikrát pomoheno, a tak přirozeně mám potřebu vrátit. V tom velkém množství přírodních a válečných katastrof a utrpení stojí člověk jaksi bezradně a klade si otázku: Jak a kolik? Kam? Má to smysl? Je tolik nadací a občanských společností. Má člověk spíše pomáhat ve svém okolí? Přijde mi, že posílat peníze na nějaké konto je alibistické. Člověk by neměl pasivně přispívat jen peněžním obnosem. Poslala jsem pomoc na Tatry a v televizi jsem se dověděla, že za dva miliony z peněz z Česka byl postaven pomník ve tvaru vysokého smrku. Poněvadž si vážím Vašeho úsudku, zajímá mě i váš názor:

Odpověď (jen za sebe): Rozlišuji dvě věci. Mohu pomoci přímo vedle žijícím a těm, kteří se „náhodou“ ocitli vedle mne, neboli bližním. To se snažím vždy pomoci, a pokud jsem někdy v minulosti „uhnul“, tak to se nyní stydím. Pouze dbám, aby pomoc byla moudrá, tzn. objektivní, nikoliv využívací, podporující slabosti druhého. Pak je pomoc jiného typu, na dálku v tuzemsku či cizozemsku. Tam jsem obezřetnější, zejména v tom smyslu, že materiální pomoc a nic k tomu skutečně nabírají vibraci alibistiky. Nejen neúčelné, ale někdy i škodlivé, podporující pasivitu a parazitizmus. Cítím, že rozhodující tu pak je druh organizace, který by měl pečovat o to, aby pomoc materiální byla současně i pomocí vzdělávací, organizační a vedoucí k aktivitě a k růstu. A zde jsem nejistý. A když jsem nejistý, mám osobní měřítko: kde je a kde není úsilí o přiblížení Bohu. Dost dobře si nedovedu představit, že by lidé, věřící v konečnou spravedlnost, nenakládali dobře s dobročinnými penězi. Věřím tedy spíše organizacím církevním, spíše doma se angažujícím. Přestože se scholastiky příliš nesouhlasím, s tuneláři nebo rozvrácenými lidmi jsem se tam nesetkal. Nevěřím organizacím státním (promrhají), humanistickým („rozbredlí“) a přírodním ochranářům (často „ulitlí“). Posílám tedy občas peníze:

Zásadně však vždy ty, které mi nepatří, tj. nalezené nebo jinak „spadlé z nebe“. Nechci velký zisk z čehokoliv, tím méně někoho ošidit. Pokud se to nevědomky stane, ihned se toho zbavuji.

Tehdy, kdy se mi finančně mimořádně zadaří.

Nahodile na nějaký účel, který se mi zdá účelný.

(Nemohu však zaručit, že to je dostatečné, protože nejsem z bohaté rodiny a můj majetek je v podstatě jen na živobytí.) J. Staněk

• Rád bych Vás poprosil o krátké sdělení k jedné nemoci, která postihuje především starší lidi, neboť jsem nenašel podrobnější informace ve Vaší knize „Duchovní příčiny nemocí“. Jedná se o **vaskulární demenci, která se svými projevy podobá Alzheimerově chorobě**, tj. postupná ztráta paměti, která přerůstá v úplnou zmatenost, časovou a prostorovou dezorientaci a postupnou neschopnost člověka postarat se o své základní životní potřeby. Především by mě zajímaly tyto skutečnosti (alespoň v obecné rovině) :

1. Kde hledat hlavní příčiny této nemoci ?
2. Existuje účinná pomoc (lčba)? Klasická medicína se většinou omezuje pouze na zklidnění pacienta medikamenty.
3. Pokud je hlavní příčina duchovního charakteru, jak se může sám pacient snažit svou situaci změnit, když si ani své nemoci není vědom a není schopen jakékoliv souvislé úvahy ?
4. Jaká je možná prevence, dokud jsme ještě zdraví ?

Odpověď: Příčinou jsou degenerativní zněny na cévách mozku a mozkových buňkách. Degenerace orgánu je další stupeň tzv. orgánové slabosti. Orgánová slabost je nedostatek vitální energie z duše v orgánu, často navíc nadměrně namáhaném. Místní tkáň křehne a usazují se v ní metabolické zplodiny. (Cholesterol, vápník.) Vitální energie z duše nejde do orgánu proto, že je blokována, neboli duch brání jejímu přívodu. Brání proto, že by mozek produkoval duchu nepřijemné otázky po smyslu života dotyčného atd. Duch dotyčného desetiletí blokuje šestou čakru a mozek, tj. nadčasový, duchovní rozměr člověka. Také zneužívání mozku k vychytralosti. Oslabením šesté čakry a tím mozku trpí tedy lidé, kteří silou vůle zastavili svůj duchovní růst, nenaplnili svůj inkarnační úkol. Měli na něco a nenaplnili ze sobeckých (rozumových) důvodů. Viz Abdrushin o konci rozumářů a rozumářské civilizace. Lčba neexistuje. Pacient není vůbec schopen problém pochopit a změnit už vůbec ne. Pochopí jej v okamžiku smrti a změnit se může až v dalším životě. Existuje jen prevence: stálá snaha o poznání Boha skrze jeho zákony, úsilí o nadčasovost, nevypočítavost, o rovnováhu citu a rozumu, o sebevzdělání, o dění ve světě atd. J. Staněk

• *Jaký je váš názor na duchovní příčiny roztroušené sklerózy (sklerózy multiplex) ?*

Odpověď. Neměl jsem žádný specifický vhléd, tykající se tohoto onemocnění. Přesto se pokusím odpovědět veden ponořením se do obrazu nemoci vycitřováním. Nemoc je typická atakem na pohybovou část funkce centrálního nervstva a nervů vůbec při nezasaženém intelektu. Vyznačuje se v první fázi infiltráty v ložiscích demyelinizace v mozku a míše, po které následuje jejich sklerotizace. Tyto histologické procesy se klinicky projevují ochrňováním nejrůznějších svalových skupin, nejčastěji na dolních končetinách, zvýšenou citlivostí kůže na určitých místech těla, obtížným udržováním rovnováhy, třesem, očními poruchami a mnoha dalšími příznaky. Průběh onemocnění je dlouhodobý a charakteristické jsou pro něj období zhoršení a zlepšení. Nadějí pro pacienty je nezhoubná varianta onemocnění, při které dochází spontánně k dlouhodobému až trvalému zlepšení v příznivé fázi, kdy minulý průběh nemoci připomínají jen nepatrné a stabilizované následky. Původ nemoci je neznámý a je předpokládána infekce „pomalým“ virem. Jako příčina není zcela vyloučena ani výživová karence, např. dlouhodobý nedostatek nenasycených mastných kyselin. Potud obecně „školní“ vědomosti.

A nyní můj názor na etiologii. Citem mi nesedí „pomalý“ virus ani výživová karence. Ani jedné z těchto uvažovaných příčin neodpovídají nevyočitatelné remise patologických pochodů a příznaků. Takový průběh onemocnění je naopak typický pro stav, kdy se v některém orgánu v těle vytvoří nenápadné ložisko, jehož původce je nepříliš patogenní zárodek, proti němuž tělo vytváří jen nesterilní imunitu. Toto nenápadné ohnisko působí na organismus tak, že původci vnáší do organismu toxin, nejčastěji endotoxin. Pro takový stav je právě typické, že vždy při oslabení organismu ohnisko vzplane a naopak při stabilizaci přejde do skryté podoby. Taková ložiska bývají v kloubech, žlučníku, děloze, střevě, močových cestách, v krku atd. Toxin nebo endotoxin je produkován kolísavě a v nepatrných množstvích. Přesto stačí ochromit celkovou vitalitu, detoxikační činnost jater a ledvin, potenci. Pak buď on sám přímo, a nebo spíše nadměrná množství jedovatých, játra nezneškodněných metabolických zplodin (typu homocysteinu) vyvolávají onu demyelinizaci nervové hmoty. Velmi podezřelým typem zárodků jsou právě podmíněně patogenní bakterie typu od chlamydií po spirochety. Nápodobou pro tuto etiologii je, že první příznaky nemoci nejsou klinicky snadno odlišitelné od počínající nervové formy syfilitidy, vyvolávané právě endotoxinem jejího původce. Proto jakákoliv nachlazení a celková oslabení vyvolávají ihned fokální reakci, neboli skryté ohnisko se ožíví, začne produkovat více bakteriálního toxinu. Naopak benigní průběh nemoci, neboli její vyhasnutí, není ničím jiným, než vyhojením ohniska. Bakterie jsou, jako v ložiscích ostatně vždy, antibiotikarezistentní a nevyvolávají tvorbu specifických a pro zárodky smrtících protilátek. (Nesterilní a nespecifická imunita.) Je-li původ nemoci takový, jak je výše naznačováno, pak by léčba měla vést přes obecně ozdravné postupy jako zvýšení nespecifické imunity, pročištění jater a ledvin, spojené s obnovením vnitřní duchovní harmonie. (Věra, uvolnění, jas a pozitivita v duši.) A činit vše, co nemocný cítí, že posiluje jeho kondici. Současně je nutné posílit detoxikační činnost jater např. snížením homocysteinu v krvi doplňováním velkých dávek "antihomocysteinových" vitamínů B 6, B 9 - kyseliny listové a vit. B 12 spolu s rostlinnými přípravky, působícími tímto směrem. (Ravit, Fytotonik aj.) Snížením hladiny homocysteinu v krvi se nejen omezí přidatné toxické působení homocysteinu na poškozenou nervovou tkáň, omezí produkce cholesterolu v těle, (který se vždy následně usazuje v místech „orgánové slabosti“ nebo degenerativních procesů a způsobuje sklerotizaci,) ale zesílí i obranyschopnost organismu. Je vhodné tyto vitamíny doplňovat i s dalšími skupiny B k posílení odolnosti nervové tkáně a s antioxidanty, zejména vit. E a C. Svým složením je vhodný multivitamin „Vita-senior“ firmy Vita-harmony v zesílené dávce 2 krát denně. Je překvapivé, jak k těmto postupům dospěla praxe empiricky. Uvedené výživové a „životasprávné“ postupy jsou obecné povahy. Přesné léčebné pokyny a postupy, „šité nemocnému na míru“, dostává každý nemocný od svého specializovaného lékaře.

A nyní se dostáváme k těžší odpovědi, tedy k duchovním příčinám nemoci, jejichž odstraněním napomáháme účinnosti lékařské léčby. Zapojujeme naši duchovní energii do léčby těla, což je ateisty nazýváno „placebo“ efektem, (efektem z ničeho), věřícími pomocí z neviditelné stránky stvoření. Podle zásady „jak nahoře, tak dole“, neboli na základě shody symboliky v hmotné a duchovní dimenzi, můžeme zkusit „rozluštit“ poselství sklerózy multiplex:

První obraz: nenápadný životu škodlivý činitel je usazen v těle (pomalý virus nebo bakteriální ložisko) a otravuje jeho vnitřní prostředí. (Demyelinizace nervů.)

Odpovídající symbol: pacient má ve vědomí (v duši) nenápadně usazen nesprávný názor na život a svět, který paralyzuje celý jeho duchovní vývoj, vede jej k nesprávnému postoji vůči svému životu, jeho smyslu a světu vůbec. Nemoc mu brání v pokračování dosavadního způsobu života a způsobu nazírání.

Druhý obraz: ochromeny jsou motorické funkce a přecitlivě jsou okrsky kůže. (Hyperestézie.)

Odpovídající symbol: buď neochota (pohodlnost, vychytralost k vyhnutí fyzické práci) k pohybu, nebo naopak nadměrný fyzický pohyb, který má ztlumit potřebu zastavení a zamýšlení se nad směrem úsilí v životě. (Obojí stejný důsledek!) Necitlivost nebo přecitlivělost na některé aspekty života v „přiděleném“ těle.

Třetí obraz: pět hlavních typů projevu (a mnoho podtypů) stejného fenoménu ukazuje přímo individualitu jednotlivých karmických dopadů. Víme, že orgánová slabost vzniká tam, kam není přiváděna vitální energie z duše. (Blok astrálního těla.) V takovém místě zesílenou měrou působí jedy a infekty a usazuje se tam cholesterol.

Odpovídající symboly hlavních typů projevů:

- cerebrospinální - celkový (oční, závratě, třesy, změny citlivosti, parézy, nerovnováha) Odráží špatné nazírání na život, necílevědomost, potácení se životem, proměny citlivosti, nálad, nejistota, pasivita.
- spinální (jen parézy noh) Neúčelné pobíhání v životě nebo protiklad, neochota vyjít vstříc, měnit prostředí.
- mozečková (závratě, ataxie). Potácení se životem, ztráta cíle.

Čtvrtý obraz: snížená detoxikační činnost jater, vylučovací činnost ledvin.

Odpovídající symboly: játra (střed metabolismu) nepevný světónázor. Ledviny - nedostatečné zbavování se přežitého ve vnitřním duševním životě.

Uvedl jsem obecné znaky poruch vnitřního duševního života, které asociují příznaky roztroušené sklerózy. Jestliže se nemocní zamyslí nad udanými podněty, a v případě, že se ho uvedené týká, odpovídající duchovní příčiny odstraní, uvolní se bloky, které brání úspěšnosti léčby a dostaví se „zázrak“, úplné vyléčení. Vyrovnání ve vlastní duši, duchovní léčba, tak upraví cestu k úspěšnosti lékařských postupů, dle názoru ateistů „placebo“ efektem. Dle lidové moudrosti: Lékaři léčí, Bůh (návrát k Řádu stvoření) uzdravuje! J. Staněk

• ...V posledněmu Občasníkovi ma zaujal Váš rozhovor. Snažím sa vychovávať dcéru inak ako je „štandard“, preto by ma zaujímalo ako takíto citliví ľudia riešia „nehody“ s okolím, ako vysvetľujú svojim deťom „nepravosti“, ako trávia svoj voľný čas, čo ich deti čítajú? My sa dennodenne stretávame s problémami, ktoré sú pre iných smiešne - napr. dodnes učiteľky v MŠ nepochopili, prečo nedám dcérku do škôlky, keď prší /deti vtedy pozerajú TV/, ako takéto maminky „vykrývajú“ pri svojom vycitovaní trápenie svojich detí a často aj bezmocnosť. Myslím si, že je nás pár, ktorým by pomohlo pár rád.

Odpoveď: Vážená čtenářko, ráda bych k Vaší otázce vyjádřila jeden svůj důležitý poznatek, kterým se snažím co nejdůsledněji při výchově svého syna řídit. Jistě si vybavíte knihu autorů Agape „Duchovní příčiny nemocí“, v níž je vyjádřen poznatý fakt, že nemoci dětí jsou do značné míry ovlivněny i nevyváženým stavem energií duševního těla jejich rodičů. Domnívám se a myslím, že se mnou budou autoři souhlasit, že nejenom zdravotní stav, ale mnohem více oblastí života dětí je právě touto skutečností ovlivněno.

Podle mého vnímání je každé dítě svým duševním obalem uzpůsobeno jako příjemce energií, které doslova nassává z duševních obalů svých rodičů, ale nejenom jich. Nepředáváte tedy svým dětem „jenom“ rady a porozumění důležitým životním okolnostem, ale všechny hodnoty, které jsou ve vašich obalech obsaženy jako určitá forma energií. Ty, ve kterých jste už dosáhli vyváženosti, ty, ve kterých o to teprve usilujete, ale i ty, které zůstávají vašimi nejslabšími místy. Pro mne bylo třeba toto důležité zjištění, protože jsem se původně domnívala, že budu moci synovi přrdávat právě jen ty zkušenosti, ve kterých jsem dosáhla určité stability a ty zeslabené nechám na později. On ale začal přebírat všechny a já jsem si s touto skutečností uvědomila, že musím sebe samu posuzovat mnohem přísněji a ve svém vývoji a zodpovědnosti být mnohem důslednější.

Mohu-li tedy vyjádřit svůj názor, myslíte při výchově svého dítěte především na to, že ono se bude vyvíjet nejvíce podle vaší vlastní snahy dosáhnout v myšlení, chování i jednání „krbu čistého“. Ivana Höningová

• *Otázka: Radi by sme sa spýtali, z akých historických zdrojov konkrétne vychádzajú informácie o vypustení reinkarnácie z Biblie na koncile v 6. storočí?*

Odpoveď: Reinkarnaci definitivně vypustil z křesťanství jako blud 5. koncil z roku 563 v rámci odsouzení „bludů Origenových“. (Za závazný jej považují i evangelici a pravoslavní.) Origenes (186-254) byl zasvěcenec řeckých mysterií, který přijal křesťanství a založil první katechumenskou školu (teologickou fakultu) v Alexandrii. Byl největším znalcem filozofie, mystiky a písem s kontakty na přímé pamětníky a největší křesťanskou kapacitou ve 3. stol. Uspořádal neuspořádané chaotické křesťanství ve 2. stol. ve filozofii a teologii. V jeho 15 základních principech víry je jedním ze základních článků nesmrtnost duše a její reinkarnace. Koncil ji na nátlak císaře výslovně jako blud „odhlasoval“ dvoutřetinovou většinou. Konstantinem zničená a apokryfní evangelia jsou reinkarnace „plná“, kanonická obsahují jen zmínky, které odpůrci reinkarnace zamlžují. Např. otázka k Ježíšovi: Čím zhrěšil tento od narození slepý nebo jeho rodiče? Nebo: Kdy přijde znovu Eliáš na svět? Atd. Současná kat. církev se nevyjadřuje (kromě ultrakatolíků). Sám papež Jan Pavel II. na dotaz odpověděl, že zná katolického teologa, který na reinkarnaci věří. (A nevyloučil jej jako bludaře z církve, protože to není základním článkem víry.) Na tuto otázku netřeba se ptát přes hranice. Zeptejte se nejbližšího faráře nebo pastora a dostanete ještě podrobnější odpověď. (Rozhodně zamítavější u evangeliků.) Termín „vypuštění reinkarnace z Bible“ je ovšem hovorový zkrat neznalců, znamenající ve skutečnosti interpretaci Bible tak, že reinkarnace neexistuje. J. Staněk

• *Z dopisu: Pane Staňku, ať je katolická církev římská jakkoliv „vzdálená“ od čistoty Krista, (třeba mají důvod, o kterém lidé nemají vědět), přesto Krista (věděni) udrželi po dobu 2000 let. Dle mého názoru český národ vzkvétá s příklonem k Římu a upadá s kritikou Říma. (Hus, Žižka). Češi by měli dát chrám svatého Víta Římu, a tím aktivovat českou korunu. Český národ vzkvétá a padá s Římem.*

Odpoveď: V dedukci je zásadní logická chyba. Za prvé neoprávněného zobecnění a za druhé zaměnění formy a obsahu. Nejen katolická církev udržela část Kristova poselství. Co ortodoxní, koptická, arménská a mnoho jiných v daleko větším zevním tlaku? (Utajený důvod vzdálení by ji ovšem diskvalifikoval jako chytřejší než Ježíš.) Zaměnění formy a obsahu ve Vašem způsobu myšlení se vyjevuje tak, že skutečně český národ začne vzkvétat tehdy, přikloní-li se k duchovnímu, k Bohu, (to se může občas synchronizovat „s Římem“), a upadá s příklonem k materialismu a ateismu (přízemnímu hmotářství). To se může občas jevit jako „kritika Říma“. (Ateisté zneužívají katolických nečností k rozvratu duchovního rozměru člověka vůbec!) A jak jste přišel na Husa? Vždyť toho papež označil za dobrého katolíka, který se snažil o nápravu a byl obětí dobových politických zápasů? Pouze ultrakatolíci to nemohou strávit. Souhlasím s tím, že chrám svatého Víta by měl být dán katolické církvi, ale korunu to nezaktivizuje. Ta je aktivní stále, pouze ji hmořáci nechtějí vnímat. Český národ vzkvétá s rozvíjením svého duchovního rozměru, a padá s utilitaristickým ateismem (přežívacím přízemním čecháčkovstvím). Není tedy v zásadním rozporu s katolickou církví (a nikdy nebyl), ale jeho jádro je v rozporu s tím, v čem se tato odchýlila od čistoty Krista. A bude i nadále, dokud v ní nedojde k návratu. J. Staněk

• *Je možné, že je moje manželka napojená na nějaký archetyp (bohyni Bastet, kočičí bohyni), která jí ovlivňuje? Jednou se nám mimo jiné na fotografii přes počítač objevila „kočka“ a pohybovala se.*

Odpoveď: Počítač se vibracemi tak přibližuje vibracím duše, že výboji může docházet k podivným divočinám počítače. Mně se občas taky při psaní „dějí věci“. Jsem z toho jelen a kolikrát mám podezření jakési „korekce“ odněkud. Kočičí bohyně je ovšem projevením úrovně pudů, což by signalizovalo pudové nevybití manželky ve směru mazlení. (Kůň by signalizoval orgastické, pes zdůvěrnění komunikace.) J. Staněk

• *Dobrý deň, už dlhšie premýšľam o jednom probléme. Vo Vašej knihe Duchovní příčiny nemocí mi chýba opis problémov ohľadne klimakteria, to je úbytku hormónov u žien po 45. roku veku. Hľadám odpoveď na otázku, čo znamenajú hormóny a ich úbytok z duchovného hľadiska. Nie je to nemoc v tom pravom slova zmysle, ale problémy spojené s týmto obdobím tak vážne zasahujú do života niektorých žien, že by stálo za to podrobnejšie sa nimi zaoberať. Ak môžem k tomu napísať niečo za seba...: nikdy som neužívala žiadne hormonálne prostriedky ani hormonálnu antikoncepciu, možno i preto tento „prechod“ u mňa prebieha hladšie a „bezbolestnejšie“ než u iných žien, napriek tomu pociťujem aj ja isté problémy, a zaujíma ma predovšetkým, čo sa deje s nami v tomto období z duchovného hľadiska a akým spôsobom je možné preplávať cez toto obdobie bez použitia medikamentov. Určite je to možné! To by bolo nedokonalé, ak by hormóny takto s nami zametali a ich nedostatok automaticky spôsobil všetky tie zákerné onemocnenia, o ktorých sa všade píše... A keďže už viem, že všetko je tak nádherne dokonale usporiadané, až z toho mrazí, hľadám tu správnu odpoveď aj na túto hádanku. Pomôžete mi, prosím?*

Odpoveď: Vážená pani, mám dojem, že ženy, ktoré samy sebe majú rády (a jsou i takto okolím milovány) v roli ženy, matky a nebojí se přicházející role láskyplné babičky, které žijí upřímným intimním životem v lásce se svým manželem, tak potíže v přechodu nemají, i když se u nich jistě určité tělesné změny projevují. Ztrátu ženských schopností při přechodu lze totiž pochopit jako velký krok k daru zvanému stáří, jako úkol! Ve stáří je mnoho možností v duchovním vývoji, na které v období plodném nebyl z důvodů „tělesného“ zajišťování rodiny čas, a přechod je vlastně velkým svátkem a nadějí. Připodobnila bych klimakterium k porodu dítěte. S každou další bolestí se rodička přibližuje k dítěti (k svému duchovnímu úkolu), takže bolesti nevnímá, a nebo na ně okamžitě zapomene, když poprvé svoje dítě sevře v náručí. Kolik žen však toto nedovede, porodu se bojí a dlouho na něj negativně vzpomíná! Kolik žen v poslední době žádá při svém porodu epidurální anestézie či si přímo vynucují plánované císařské řezy, aby těžkostem porodu unikly! V mládí je mnoho práce kolem dětí, která často brání plnému duchovnímu rozkvětu a strhává ženě hlavu více do hmoty, zvláště pokud matka chce odvést dobrou práci. Po osamostatnění dětí přichází čas, kdy teprve žena může uplatnit v plné šíři svůj duchovní potenciál, získá tolik potřebný čas na regeneraci a na dávání duchovní lásky kolem sebe, může sloužit spolu s manželem jako zástita mladých rodin svých potomků. Kdo ze zralých žen však toto skutečně vykonává? Nejsou v současné době spíše častější přístupy typu: konečně budu mít pro sebe čas (pro svoje požitky)? Proto klimakterické potíže, aby uvedly ženu do duchovního rozjímání, do zpomalení a prohloubení života. Jestliže jako mladé měly „technický“ důvod k jisté duchovní nezralosti, tak klimakterium, neboli vlastně krok odchodu dětí do svých životů, je signálem k zvýšené duchovní aktivitě. Klimakterium je především výzvou, a potíže v něm vzniklé lze vnímat jako radost, že etapa náhledu na věčnost se přiblížila. Pak to snad nejsou ani potíže, ale radostné zvěsti. Kdo ovšem ani porodní bolest nebere jako radost (nebo ji vnímá jako nutné zlo), pak asi nebude brát jako radost ani stárnutí, a bude mu připadat nežádoucí. (Hrůza ze stárnutí, hrůza ze ztráty moci, krásy, požitků, z tělesných změn, které navozují stáří. Dnes a denně kolem sebe vidím ženy, které zuby nehty chtějí uniknout přirozenému procesu a chovají se či upravují svůj vzhled jako mladé staré.) Tomu jsou určeny klimakterní medikamenty, úleva a berlička pro vzpirající se duše, pro duše odmítající svůj duchovní úkol ženy.... Petra Halamková

• *... V jednom z minulých čísel Občasníku jste se zmiňovali o ekologických pracích a čistících prostředcích. Byla jsem velmi nadšena tím, co jsem se díky Vám dozvěděla a ihned jsem ke své maximální spokojenosti začala tyto prostředky využívat. Nikdo by mě již nedonutil, abych se vrátila k běžným prostředkům, neboť ani navíc nejsem lhostejná k našemu životnímu prostředí.*

Zcela nadšeně jsem toto vykládala své kamarádce, které slovo „duchovno“ není vůbec cizí, a očekávala, že k těmto ekologickým prostředkům přejde stejně jako já. Nestalo se a já si naivně říkala, že kamarádka asi nemá peníze. Proto jsem jí s velkým nadšením celou sadu pracích prostředků věnovala k jejímu narozeninám.

Když jsem však o pár měsíců později nechtě vkročila do její prádelny, všimla jsem si, že všechny prací prostředky stály netknuté na poličce. Polilo mě úplně horko. Na můj dotaz se na mě kamarádka téměř osopila s tím, že přece nevyhodí všechny ty již dříve zakoupené prací prášky. Nesměle jsem špitla, že po přečtení skutečností o běžných pracích prostředcích (katalog jsem k dárku schválně přiložila) bych já je vyhodila, i kdyby stály tisíce. „Ty možná, já ne,“ odvětila kamarádka a více se o tom se mnou nemínila bavit.

Po dalším měsíci jsem se zeptala, jestli tedy už nastal čas pro použití mého dárku. „Ne, já jsem zvyklá na ..., ten mi pere dobře a nemám důvod jej měnit,“ prohlásila kamarádka zcela suverénně.

Tak nevím, jak se teď mám ke kamarádce chovat. Pusu má plnou duchovna, ale když má přejít ke skutkům, chová se jako úplný buran. Co byste mi radili? Pokračovat v osvětě, nebo to nechat být? V každém případě se ale chť nechtě dívám na kamarádku už jinýma očima než dřív...

Odpoveď: Milá pani, úplně přesně vím, jak Vám je, neboť téměř totožnou situaci jsem také sám zažil. Vy jste udělala maximum a zřejmě již na kamarádku nemá smysl více naléhat. Ona informaci dostala, a jak s ní naložila, je již její problém. Možná však neví, že z duchovního principu je člověk povinen (ví-li o tom) Zemi chránit a bránit jejímu znečištění. Pokud tedy Vaše kamarádka je plně obeznámena s tím, co běžné prací a čistící prostředky se životním prostředím dokážou a nedbá na to, z božího principu bude její jemnomotné tělo pomalu a jistě oslabováno a fyzické tělo zahlcováno odpady hmotného světa, na kterých se sama podílí. Čím je člověk duchovněji, tím na něj budou silnější dopady.

Kdyžtak ji řekněte, aby sadu pracích prostředků i s veškerým povídáním věnovala někomu, kdo si bude vážit toho, že je bude moci využívat, a bez toho, aby se dále podílel na znečišťování životního prostředí. Nebo ať vám je vrátí, že Vy už někoho vhodného najdete. Možná bude i ráda, třeba jí jen zabírají spoustu místa v prádelně... A. Červený

Doporučujeme

Ve dnech 18. - 20. listopadu 2005 jsem se již poněkolkáté zúčastnil celostátního semináře **Regeneračního centra Harmonie Praha**, tentokrát v Bystřici pod Hostýnem. Stejně jako v předchozích případech jsem opět nebyl zklamán. Organizátoři připravili takový program, že ten nejnaročnější účastník musel ze setkání načerpat nové zážitky a informace. Program vždy není jednostranně zaměřený, ale zasahuje do nejrůznějších oblastí lidského života od stravy počínaje přes duchovní meditacekonče. Přednášející jsou voleni pečlivě, a většinou jsou to odborníci ve svém oboru. Díky těmto akcím jsem se během několika let seznámil s mnoha kvalitními a fundovanými lidmi, a některé načerpané znalosti zcela zásadně ovlivnily můj život.

Sdružení RC Harmonie však nepořádá pouze semináře a přednášky. **Nejpodstatnějším jeho cílem je zpřístupnit veškeré metody a procedury v jednom komplexu a informovat o možnostech vlastního přístupu a odpovědnosti za zdraví** (K plnohodnotnému životu a ke zdraví vedou tři kroky: • Vyvážená psychika, • Detoxikace a dovyživení organismu, • Následná harmonizace a regenerace). **Sdružení má být nápomocno všem, kteří dospěli k touze po smysluplném a plnohodnotném životě. Tvoří program s pracovním názvem „Návrat ke zdraví a předcházení onemocnění“, který nabízí rozvoj osobnosti z celostního pohledu a aktivní péči o zdraví každého z nás formou nabídky terapií a přírodních produktů zohledňující nejnovější poznání v celostní péči o zdraví.**

V tomto duchu je cílem sdružení probudit občany k vědomé odpovědnosti za vlastní zdraví. Za tím účelem vznikla síť center přírodní zdravotní péče, jejichž prostřednictvím je uskutečňována přednášková činnost, pořádány semináře, kurzy, týdny pro zdraví, dny otevřených dveří apod., kde kvalitní lektori a garanti jednotlivých programů vysvětlují a doporučují osvědčené postupy k ochraně zdraví přírodními prostředky v rámci celostního přístupu.

„*MUDr. Josef Jonáš už ve svém bestselleru Křížovka života upozorňoval, že vývoj zdravotního stavu lidstva není příznivý, a je proto nutné dát všem možnost chránit si své zdraví svépomocí. To nás, bohužel, nikdo nenaučil, přestože péče o zdraví je důležitým vkladem pro plnohodnotný a smysluplný život. K těžké nemoci se propracováváme mnohdy i deset let, ta nepřichází ze dne na den. Základem je, mimo jiné, pochopení, že cesta ke zdraví tkví v ochotě pracovat též sám na sobě. Hlavní zásadou holistického přístupu totiž je aktivní angažovanost pacienta v předcházení onemocnění.*“ (Výběr z článku „Rozhovor s Marií Zítkovou - zakladatelkou sdružení“ časopisu Regenerace, 6/2002)

- Celostátní setkání členů RC Harmonie a jejich příznivců 26. - 28. 5. 2006
17. - 19. 11. 2006
- Duchovní zrání od nejmenšího věku, Galerie cesty ke světlu, Praha
 - Z. Préma + I. Krejzlíková : Škola rozvíjejícího se květu 17. 2. 2006
 - M. Zítková : Duchovní rozvoj člověka, harmonický život ve zdraví a radosti 17. 3. 2006
 - I. Grmelová, P. Mázl : Indie 14. 4. 2006
 - P. Lukeš : Tibet 12. 5. 2006
 - A. Červený : Venezuela očima cyklisty 9. 6. 2006
- Velká škola sebepoznání - návrat ke zdraví a radosti
 - Lázeňské terapie a harmonizační cvičení v Bystřici pod Hostýnem 26. 2. - 4. 3. 2006
 - Harmonizační pobyt v lázních nejen pro seniory, term. lázně Podhájská 12. - 19. 6. 2006
 - Harmonizační pobyt se cvičením, Bystřice pod Hostýnem 2. - 9. 7. 2006
 - Tvořivý týden pro rodiče a prarodiče s dětmi, Albrechtice nad Vltavou 22. - 29. 7. 2006
 - Harmonizační pobyt s cvičením u moře, místo zatím v jednání srpen/září
- Ezoterickou stezkou - návštěva silných energetických míst, zpěv manter a meditace, Starý Plzeňec 21. 5. 2006

RC Harmonie, Pod strání 7, 100 00 Praha 10 - Strašnice, tel/fax: 274 771 678, mobil: 777 590 662
e-mail: info@rcharmonie.cz, web: www.rcharmonie.cz

Vážení čtenáři Občasníku, pokud jste z Prahy a okolí a chcete své problémy řešit i jinak než „předepsanou chemickou pilulkou“, určitě se můžete s plnou důvěrou obrátit na RC Harmonie. Věřím také, že se s těmi zvidavějšími někdy potkám na víkendových seminářích pořádaných tímto sdružením. Již teď se moc těším na jejich další setkání a na novinky, které se zde dozvím. A. Červený

Systém IGA

Jednu moji známou trápilo asi tři roky bolavé rameno. Bolesti byly někdy takové, že bez prášku na spaní by ani neusnula. O tom, že by zvedla ruku nad hlavu nebo jen např. postavila hrníček do poličky ve výši očí, se jí mohlo jen zdát. Postupně se její rameno pokoušelo léčit řada renomovaných lékařů i léčitelů. V lepším případě však jen s krátkodobým výsledkem. Abych řekl pravdu, i já jsem z jejího ramena byl zoufalý, neboť vše to, co fungovalo u jiných klientů, zde nezabíralo. Ostatně i lékaři měli asi stejné pocity.

Jednou jsem se zúčastnil přednášky (právě na setkání Sdružení RC Harmonie - viz výše) **ing. Otakara Morávka o Computerové kinziologii** (přednášku lze zakoupit v RC Harmonii na CD - 180 Kč). Tato metoda mě velmi oslovila a po návratu jsem dotyčnou paní ihned o nové metodě informoval. Musel však uplynout ještě celý rok plný bolesti (a beznaděje), než se paní odhodlala níže popsanou metodu vyzkoušet.

Výsledky této léčby byly tak fantastické, že by bylo hříchem se nepodělit o tuto zkušenost i s vámi. Již po několika dnech jednoduchého cvičení přestala paní brát léky proti bolesti, začala spát i bez prášku na spaní, a po šesti týdnech si již sama pověsila záclony!

I já sám cvičím předepsané cviky a jen s podivem zjišťuji, jak je mé tělo opět ohebné, a i když jsem se cítil i před tím skvěle, mám pocit, že se nyní cítím mnohem lépe. Dokonce i dr. Brzobohatá mi při měření pulsovou diagnostikou potvrzuje rovnoměrnější a jemnější průchod energií všemi akupunkturními drahami. A. Červený

Systém IGA umí vyhledávat a upravovat nerovnováhy a funkční poruchy. Pomocí IGA je možné nemoci předcházet, tj. zachytit stádium, kdy jsou vytvořeny podmínky pro její vznik a rozvoj, ale nemoc sama se ještě neprojevuje.

IGA je součástí systému CK (Computerová kineziologie). Název CK již napovídá princip, na kterém je systém CK založen. „Kineziologie“ je nauka o pohybu lidského těla a slovo „computer“ naznačuje, že při vyhodnocování výsledků je využíván počítač. Ten umožňuje provést rychle komplexní analýzu momentálního stavu celého těla a navrhnout postup pro úpravu zjištěných nerovnováh.

IGA vychází z poznatků lékařských oborů, a to především z ortopedie, neurologie, myoskeletální medicíny a rehabilitace. Používá též zkušenosti z tradičních starých technik, např. jógy. Systém IGA je výsledkem dlouhodobých výzkumů a klinických zkoušek.

IGA využívá poznatku, že všechny poruchy v organismu se projevují na pohybovém aparátu a zpětně je možno tyto funkční obtíže přes pohybový aparát ovlivnit. Testováním a analýzou stavu pohybového aparátu můžeme rychle zhodnotit celkový momentální stav organismu, nalézt jeho kritická místa, určit možné příčiny potíží a působením na pohybový aparát tyto funkční poruchy ovlivnit. Znalost kritických míst na těle a jejich vzájemných vazeb umožňuje navrhnout individuální cvičební sestavu na odstranění příčin potíží.

Cvičení se systémem IGA má pozitivní účinky na zdraví. Již po jedné cvičební lekci jsou měřitelné posuny mnoha parametrů směrem k normě. Při cvičení dochází k normalizaci napětí svalů, uvolnění páteře, k lepšímu zásobení mozku krví, ke zlepšení výměny plynů v plicích a k ovlivnění řady biochemických parametrů a tím souvisejících procesů.

IGA je vhodná pro širokou populaci všech věkových skupin. Pomáhá nejen při potížích s páteří a pohybovým aparátem, ale zlepšuje i podmínky pro funkci orgánů a žláz, normalizuje krevní tlak a výrazně zlepšuje psychický stav.

Centrum zdraví JONA s.r.o., K Blahobytu 1596, 530 02 Pardubice, tel. 721 800 500, 724 065 335
E-mail: jona@jona.cz, web: www.jona.cz

Pomáháme žít v harmonii se sebou i světem. Cesta do oázy nepředpokládá něčemu věřit, nebo s něčím souhlasit. Naše hledání není ničím omezeno.

Cesta k harmonii čtyřvíkendový kurz seberealizace a dobrých vztahů

Kurz je zaměřený (nejen) na:

- uvědomění si vlastního já,
- poznání svých potřeb,
- umění seberealizace,
- nalezení svého poslání v tomto životě,
- umění dobrých vztahů.

Kurz víkendových setkání dobrých lidí v přátelské a příjemné atmosféře, kde nic není povinné. Stačí jen odhodlání a chuť na sobě něco změnit. Pomocí práce v relaxovaném stavu - hladině alfa, řízených vizualizací a odblokováním negativních zkušeností se dozvíš více o sobě samém a najdeš svoji cestu k harmonii.

Mimo kurz nabízí lektoři individuální terapii, hlubinnou abreaktivní psychoterapii (regresi), odvádění přivtělených duší a další metody.

Lektoři: Věrka Skřivánková a Ing. Josef Skřivánek, CSc.

Termíny a místo kurzů vždy v sobotu 9:00 - 18:00, v neděli 9:00 - 17:00 hod. v centru volného času "Domeček", Kosmonautů 4, Brno - Starý Lískovec. I.stupeň 21. a 22.1.2006. Přihlášení do 16.1.2006 podle Všeobecných informací. Termín II. stupně dohodneme na I. stupni.

Přihlášení na 775 222 073, nebo E-mail: skrivanekjosef@volny.cz.

Přivtělené duše

Téma, které je dnes často pro svoji tajemnost a nádech dobrodružství velmi módní, avšak pro absolutní nedostatek znalostí astrální roviny velmi podceňováno. Zpracovala jsem proto okrajové informace této tematiky a část zkušeností naší rodiny, pro bližší porozumění hledajícím.

Každá duše by po odchodu z fyzického těla měla následovat světlo a odejít do příslušných úrovní, pochopit svoje působení a zkušenosti z fyzické roviny. Kam a jak, popisuje nejlépe Tibetská kniha mrtvých, a proto se nebudu o tomto tématu rozepisovat. Nutno však podotknout, že v těchto úrovních pochopení máme pouze tolik času, kolik jsme v daném životě nameditovali a promodlili. Budiž nám to tedy inspirací.

Bytosti, které po smrti fyzického těla neodejdou za Světlem, zůstávají připoutány k hmotné rovině neznalostí, zmatkem, strachem (především z pekla), přilnutím k živým osobám nebo k místům aj. Někteří zůstávají rozhodnutí pomstít se, jiní lidé byli během života tak pevně přesvědčeni, že po smrti už dál nic není, že zkrátka odmítli brát na vědomí průvodce, kteří si pro ně po jejich smrti přišli. D a l š í

příčinou může být např. i nutkavé přilnutí k živým - rodiče zůstávají, aby „pomohli“ svým dětem, manželé a manželky zůstávají z lásky ke svým protějškům.

Bez ohledu na to, jaké potřeby se duše připoutané k zemi snaží naplnit, jedná se vždy o bytosti nesmírně frustrované, zmatené, nešťastné; nemohou nalézt mír ani trvalé uspokojení, dokud okupují těla jiných lidí. Jsou to vskutku ztracené duše, které nevědí, že zraňují samy sebe. Jejich vliv na život a chování nic netušících hostitelů je bez výjimky negativní.

Samotná posedlost může mít podobu téměř úplné posedlosti, kdy je původní obyvatel těla téměř stoprocentně nahrazen, ale také se může jednat o minimální vliv. Mezi některé z faktorů, které určují rozsah posedlosti, patří skutečná síla jedince ve srovnání se silou přivtělené duše a podmínky, které postiženého oslabují, jako např. stres, účinek drog, choroba apod. Čím více se postižení vzdávají vlády nad vlastním vědomím, tím vyšší je vliv přivtělených bytostí. Pokud posedlá osoba pije, a zvláště když se opije, tak nevědomky předává nadvládu přivtěleným bytostem.

Jedním z nejsilnějších pojitek, které připoutávají duše k fyzickému světu, je závislost - na alkoholu, drogách, sexu, kouření a dokonce i jídle. Duše se závislostí mají tendenci shromažďovat se okolo živých osob s návykem a na místech, kde se tito lidé scházejí. Pacienti, kteří trpěli návykem na alkoholu nebo na drogách, obvykle otevřeli dveře přivtělujícím se bytostem tím, že si poprvé dopřáli drogu a to přitáhlo duše se závislostí. V jiných případech se pouze ocitli na špatném místě ve špatný čas, v baru nebo na večírku, což už svou povahou samo o sobě přitahuje bytosti chtivé po požitku.

Když osobu posedne duše opačného pohlaví, zdá se, že to ovlivní její hormonální soustavu - a to vždy negativně. Některé případy předmenstruačního syndromu se vyjasnily okamžitě po úspěšném vysvobození. U mnoha žen je nezájem o sex dán právě tímto typem posedlosti. Přivtělená duše opačného pohlaví často způsobuje napětí a odcizení mezi partnery. Přivtělení často nemají rádi druhého partnera, někdy jej dokonce nenávidí. Jelikož posedlí považují tyto city za vlastní, dochází často k rozvrácení a zničení vztahu. Bytosti opačného pohlaví se často stávají příčinou velkých zmatků v oblasti sexuální identity. Pokud nejsou homosexualita, transexualita a transvestismus vrozené, jsou to pak extrémní důsledky tohoto druhu posedlosti.

Posedlost má vždy vliv na city. Úzkosti, strach, fobie byly možné u mnoha pacientů vystopovat až k přivtěleným bytostem, i když se zpočátku pacienti cítili zodpovědní za tyto reakce.

Vztahy lidí přivtělením duší skutečně trpí, protože tu vzniká netušený manželský trojúhelník. Rozjívěné dítě může sloužit za přibytěk zlé duše, jejíž hodnoty se liší od hodnot rodiny dítěte. Manžel může mít problémy s duší muže, která posedla jeho ženu. Atd.

Mnoho duchů bylo starých, když zemřeli. Proto lidé, které posedlí, často pozorují příznaky stárnutí, včetně výrazného snížení sexuální aktivity.

Jedním ze způsobů, jak lidé vyzývají zbloudilé duše, aby je dočasně posedli, je i např. automatické psaní, stejně tak jako i různé „duchovní“ seance. Toto otevření se duším nemusí ještě vést k posedlosti, a když nevede, je to požehnáním, protože závory byly zvednuté - a to dobrovolně!

Proti posedlosti nás chrání síla naší aury. Když aura vibruje na vysokých frekvencích, nemohou do ní vstoupit duše s vibrací nižší frekvence. Aura představuje pro emocionálně - mentálně - duchovní dimenzi osoby totéž, co imunitní systém pro fyzické tělo. Tak jako oslabený imunitní systém způsobuje vyšší náchylnost jedince k chorobám a infekcím, stejně vytváří narušená aura náchylnost k posednutí. Přehnaně negativní city jako hněv, deprese nebo smutek, dále pak únava, choroby a citové otřesy také snižují frekvenci aury a dočasně snižují její ochranu. Obsazení není „rozsudek smrti“ ani smrtelná choroba. Je to stav, který lze obvykle napravit. V auře přibližně 70% lidí, postiženými různými těžko zvládnutelnými psychickými nebo psychosomatickými problémy či závislostmi, parazituje několik „podnájemníků“.

Osvobození od přivtělených duší může být okamžitý a trvalý účinek tím, že pacienta úplně zbaví nepříjemných symptomů. Někdy ovšem může jít o mravenčí práci, pokud se jedná o tvrdohlavé bytosti, které houževnatě vzdorují a odmítají odejít. Stejně tak je těžké pracovat s člověkem, který je zatvrzelým ateistou. Svým blokem k Bohu a duchovním rovinám si uzavírá přívod nejvyšší energie Stvořitele, a je tedy bez ochrany a stává se tak snadným cílem zbloudilých duší. Takového člověka zbavíte jedné přivtělené duše, a do týdne (např. po návštěvě dotyčného restaurace, baru, pivnice apod.) má u sebe další přivtělenou duši.

Ne každý má schopnost odvádění přivtělených duší do vínků. V naší rodině má tuto schopnost hlavně můj manžel, neboť má údajně s tímto mnoho zkušeností z minulých životů. Tato služba je velmi nebezpečná z důvodů častého styku s astrální sférou, kde se pohybují nejen zbloudilé duše, ale i involuční bytosti a především démoni. Ze začátku jsem se snažila manželovi pomáhat, ale jsem na to velmi jemnocitná, a to, co se objevovalo po „obřadech“ (odvádění zbloudilých duší) na mém fyzickém těle, bylo mnohdy velmi děsivé. Od popálení středního stupně až po škrábance a obrovské černé modřiny, které se objevovaly na břiše a vnitřní straně stehen.

Po „obřadu“ by se měl očistěný člověk zaměřit na zpracování témat, která umožnila jeho spojení s astrální rovinou. Pokud to udělá, není potřeba „obřad“ opakovat, pokud ne, přijde znovu, a manžel čeká na pokyn od svých duchovních vůdců, zda je „obřad“ umožněn ještě jednou. Ze zkušenosti je povoleno „obřad“ během jednoho roku maximálně třikrát, a pak již pro toho člověka, který si stále nedá říci, nemůžeme udělat nic.

Setkali jsme se s několika lidmi, kteří chtěli na tomto poli působit. Jedním ze zajímavých případů byla paní, která odváděla zbloudilé duše, a které se poté pohybovaly kolem jejího muže. Pán pak vypadal na svůj věk velmi staře a sešle, v jeho práci se mu přestalo dařit atd. Samozřejmě to nebylo možné paní vysvětlit, protože touto službou si vyrovnávala svoje ego a nízké sebevědomí.

Poslání exorcisty vyžaduje neustálou práci na sobě, neustálé zjemňování povahových vlastností, kultivaci ega, výzkum esoterní roviny a především neustálé esoterní studium.

S tímto tématem seznamujeme své klienty podrobněji až po dlouhodobější práci na kultivaci osobnosti a vodítkem pro rozpoznání úspěšnosti jsou nám osobní analýzy od společnosti Agape, se kterou několik let spolupracujeme. Protože se však množí zkreslené informace a nepochopení tohoto tématu, chtěla jsem se částečně o svoje zkušenosti podělit se čtenáři. Jiřina Libánská

Manželé Libánská spolupracují s Agape již několik let. S jejich prací jsme od začátku seznámeni a zcela zodpovědně můžeme potvrdit, že jejich duchovní semináře patří mezi to nejlepší, co u nás v republice existuje. Jejich život nebyl jednoduchý a sami si prošli takovými obrovskými útrapami a zkušenostmi, že na to by běžnému člověku nestačilo ani několik životů. Možná právě proto mají tak vynikající výsledky.

V současné době p. Libánská připravuje vydat svůj životopis, ve kterém popisuje svoji cestu a zkušenosti, které během svého zajímavého, i když někdy nelehkého života načerpala. Níže napsaný úryvek jsem vybral jen proto, aby bylo patrné, jak široký záběr manželé Libánská v duchovní práci mají.

...Metod, které jsem vystudovala a naučil se v průběhu svého života je mnoho. Také jsem se částečně rozpoměla na zkušenosti, které má duše obsahuje. Týkají se především práce s myšlenkovými formami, které určují vývoj a kvalitu života každého jedince. Stala jsem se Mistrem Reiki, i když mé zkušenosti a názory na výuku Reiki, která se v posledních letech masově rozrostla, možná na úkor kvality a pochopení, jsou poněkud odlišné od názorů ostatních Mistrů. Jsou to však pouze mé zkušenosti a poznatky, které rozhodně ostatním nevnucují. Ve své práci se snažím poctivě a zodpovědně ukázat lidem cestu a jsem ochotna jim po určitou dobu jejich vývoje a orientace v životě energeticky pomáhat. Pak ale nastává doba, kdy se musí každý můj žák osamostatnit i když spolupráci kohokoliv z nich vítám.

V současné době pracuji na výzkumu práce s týmem léčitelů, kteří prošli pod mým vedením až do této fáze. Je to výzkum na poli „Eso-terního léčitelství“, kde právě podstatou je práce týmová. Přestože tento výzkum trvá jen dva roky, máme již hmatatelné výsledky nejen na té radostnější a uzdravovací fázi člověka, ale naše práce se zaměřuje také na pomoc lidem, kteří odcházejí z fyzického těla. Pak je to především práce s rodinou odcházejících, kde svými zkušenostmi a metodami můžeme pomoci tuto nelehkou dobu pochopit a tím i usnadnit. Doba zrození a odchodu patří k vývoji na této planetě a proto se zabývám esoterickým studiem těchto dvou klíčových aspektů lidského života.

Mým doposud nejprobádanějším tématem (který se samozřejmě může studovat celý život a pro ty z vás, kdo věří v minulé životy i několik životů) je čakerní systém. Práce s bloky v emocionální rovině a s převzatými a nevhodnými myšlenkovými formami, tzn. přesvědčeními nám umožňuje zásadně změnit a pochopit podstatu našeho života. Většina lidí žije v bludu svých zastaralých myšlenkových forem a proto je zdraví a vitalita dnešní doby tak tíživá. Mou zkušeností a jistě i zkušeností stovek lidí, kteří prošli mými semináři je, že pokud se nevhodná forma nahradí pozitivním přesvědčením, bloky na emocionálním a potažmo na fyzickém těle se rozvolní, a často i rozpustí a změny, které tím nastanou jsou pak velmi hmatatelné a úžasné. Lidé je často označují za zázraky a já jsem přesvědčena o tom, že zázraky jsou láskou, kterou jsme investovali do sebe a do svého života. Mnoho lidí v této zemi a začínají se objevovat i účastníci ze zahraničí, prošlo se mnou určitou vývojovou fází. Většina z nich pochopila podstatu života a jejich život se změnil a nastoupili cestu vědomého vývoje. Jsou ale i ti, kteří měli hodně těžký život, nevěří si a z toho důvodu je pro ně změna příliš obtížná. Ti se vrátili ke svému dřívějšímu způsobu života. Nikdy však ten život již nemůže být stejný. Pozitivní změna i když nepatrná je vždy důležitá a znamená pro člověka vývoj.

Mnoho lidí si říká, že informací o čakerním systému je kolem nás mnoho a že jim stačí tyto informace vědět. Když však vědomosti, které jsme získali nezařadíme do denního života, jsou nám prakticky k ničemu. Práce na čakerním systému a potažmo na jemnohmotných tělech trvá minimálně sedm let. Přibližně po sedmi letech si člověk vybuduje zdravé, vitální a světelné tělo, které je připraveno stát se nástrojem duše. Znamená to tedy, že dáme svým způsobem života svému tělu možnost, aby se stalo jemnohmotným a vibračně připraveným na práci, kterou si duše pro tento život připravila. Lidé nemusí se mnou celou tu dobu procházet čakerním systémem, ale mou zkušeností je, že po absolvování semináře je dobré si čakru, která nám dělala největší obtíže a možná i několik, zopakovat. Je mnoho těch, kteří si zopakovali tento seminář několikrát a říkají, že se pokadě dovidají nové a nové informace. Je to tím, že každá skupina je specifická a vytvoří určitou vibraci a tím i připravenost na příslušné informace. Doba individualizace skončila a ve věku Vodnáře může člověk nějakého zásadního vývoje dosáhnout pouze za pomoci skupiny.

Jsou ale také lidé, kteří se na mě zlobí, protože mají pocit, že jsem se jim dostatečně nevěnovala nebo jim některé informace dopodrobna nevyšvětlila. Není to však tím, že se někomu věnuji více, či méně. Někteří lidé neslyší a mé rady po nich bohužel zatím stékají. Chci všem těm kteří se zlobí na mě říci, že se vlastně zlobí na sebe a ať to nevzdávají a pokračují dál a když ne se mnou, tak s jiným lektorem. Je mi to líto, že každého neuspokojím a s lidmi, kteří mají pocit, že jsem jim život nezměnila velmi soucítím. Je důležité vědět, že má maličkost nemá tolik sil, aby změnila život jiných lidí. Já pouze mohu vycházet ze svých prožitých situací a nabídnout zkušenosti se změnou, tak jak ji chápu a vidím z pozice duše. Bohužel velmi mnoho lidí u mne hledá odpovědi pro osobnost a ty já jim poskytnout nemohu.

Studuji několik let homeopatii, která mi ukázala neskutečné možnosti vývoje člověka a bloky, které zastaví vitální sílu, a to ho zavede na jinou kolej jeho vývoje nebo ho ve vývoji zastaví. Homeopatie je léčba, která člověku dodává sílu ke změně a to je pro mne podstatou. Celé mé poradenství vychází z duchovních příčin onemocnění a zodpovědnosti za život, který žijeme. V tomto duchu pomáhám lidem kolem sebe.

Spolupracuji se svým mužem, který má na seminářích na starosti práci s fyzickým tělem a to ve formě Tai ti. Nebylo lehké se zharmonizovat s partnerem pro duchovní práci. Prošli jsme různými obdobími života, kdy jsme se učili společnému životu a společné práci. Před patnácti lety byl náš vztah neutěšený, ale zodpovědnou denní prací na sobě jsme vytvořili ze svého vztahu vztah takový, který je, jak říká mnoho našich žáků, vztahem inspirujícím. Po dvaceti sedmi letech společného soužití mohu říci, že posledních několik let náš vztah nabral kosmické obrátky a každý den přináší něco zajímavého a pozitivního...

Veškeré další informace najdete na: www.cakry.cz

Přečtli jsme za vás:

Hormonální antikoncepce

Dnes se již běžně předepisuje hormonální antikoncepce i patnáctiletým dívkám pod záminkou léčby akné či úpravy nepravidelného menstruačního cyklu. Nikde se však již neříká, že tento způsob antikoncepce způsobuje vedlejší potíže jako např. deprese, snížení sexuální apetence, snížení poševní sekrece a patří k hlavním rizikům především nebezpečí vzniku trombózy, jaterních dysfunkcí, tumoru jater a zejména karcinomu prsu. Většinou se ani nedodrzuje dříve platný úzus nedoporučovat hormony po pětáctém roce věku ženy a po mnohaletém nepřerušném užívání.

Jak upozorňují např. experti z World Wildlife Fund - nejprestižnější nevládní organizace na ochranu životního prostředí na světě - má masivní užívání hormonální antikoncepce a substituční podávání ženských hormonů v klimakteriu za následek zvyšování této látky v životním prostředí. Prostřednictvím moči se totiž dostává do odpadních vod, a vrací se tak zpět do potravního řetězce. Právě sekundární promoření populace estrogény přitom dávají některé medicínské studie do souvislosti s civilizačními chorobami jako jsou např. obezita,

diabetes, výskyt předčasné puberty aj. Rovněž nárůst mužské sterility dávají některé výzkumy do souvislosti s rostoucím výskytem syntetického ženského pohlavního hormonu v potravním řetězci.

Děti, narozené matkám, které užívaly dlouhodoběji hormonální antikoncepci, mají v naprosté většině již od nejranějšího dětství sníženou obranyschopnost, trpí atopickými ekzémy a nezřídka i jinými, dříve vzácnějšími poruchami jako je atsma, epilepsie aj. (Vybráno z několika nezávislých zdrojů.)

Seznámit se chtějí

Jmenuji se Pavel a je mi 40 let, bydlím na Vysočině. Jsem 165cm vysoký, s citlivou duší, štíhlé postavy, rozvedený a životem zklamáný. Rád bych touto cestou poznal citlivou a skromnou ženu přiměřeného věku, která nechce také zůstat sama. Tel.: 568 422 486, mob.: 728 350 529, E-mail: Paja65@centrum.cz

Nové nahrávky z přednášek

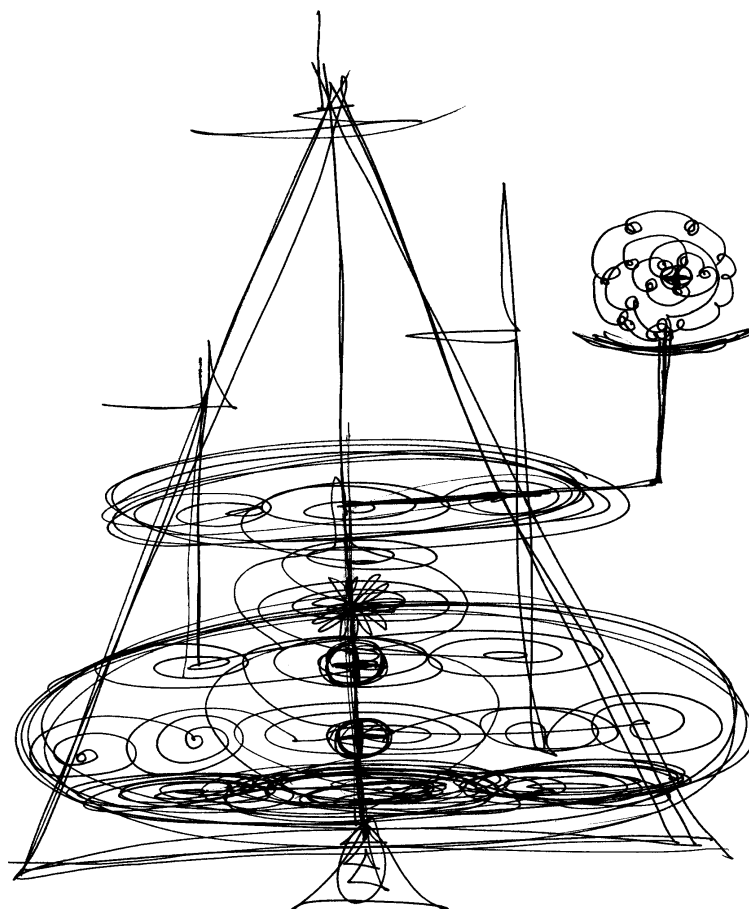
• Panorama 10/2005

Názvy jednotlivých přednášek: • Novinky duchovní a ve výživě, Sedm rituálů křesťanství, Problematika nemocí. Otázky a témata z publika. **Pouze ve formě MP3, cena 400 Kč.**

• Ostatní přednášky dr. Staňka, které byly od roku 2003 postupně nahrávány a na stránkách Občasníku nabízeny, lze i nadále objednávat. Jejich úplný seznam je na našich internetových stránkách www.agapebrno.cz.

Předplatné Občasníku Agape pro rok 2006

Veškeré pokyny pro ty, které náš Občasník zaujal a chtěli by se tak stát novými předplatiteli, jsou uvedeny na našich webových stránkách www.agapebrno.cz

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto zimní období

Energii lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce Zemi o předávání potřebné energie. (J. Brzobohatá)